

CANDIDAȚII F. D. P. LA SFAT CU ALEGĂTORII

In sala cantinei uzinelor „Tudor Vladimirescu” a avut loc în ziua de 13 ianuarie 1957 întâlnirea alegătorilor din circumscripția electorală „N. Bălcescu” din Capitală cu candidatul lor Iordan Lazăr strungar fruntaș la uzinele „Clement Gottwald”.
(Foto: Gh. Vințilă)

Într-o sală împodobită sărbătorite, citeva sute de oameni se adună, își primesc cu aplauze candidatul și apoi încep discuțiile... Iată un fapt care de citeva zile a devenit obișnuit, fără ca prin aceasta să-și piardă ceva din semnificație. Se întâlnesc alegătorii cu oamenii cărora le-au acordat încrederea, propunându-i drept candidați ai F.D.P. în apropiatele alegeri de deputați în Marea Adunare Națională.

Scriitorul Demostene Botez, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală „Casa Scintei” a stat de vorbă cu muncitorii uriașului combinat al tipăriturilor; în alt capăt al țării, inginerul agronom Bajko Sandor s-a întâlnit cu alegătorii din satul Solocna, raionul Singiorgiul de Pădure; muncitorii depoului și stației C.F.R. Dornești, din nordul țării, s-au sălăuit cu candidatul lor, tov. Ene Iurcanu, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional P.M.R. Suceava, la fel cum, cu citeva sute de kilometri mai la sud, țărani muncitori din comuna Ștefan cel Mare au petrecut citeva ore de rodnice discuții alături de candidatul lor, Marin Comșa, mun-

ditor ceferist la depoul Fetești. În localități diferite, situate deseori la mari distanțe una de alta, s-au întâlnit oameni care au discutat probleme practice, concrete, legate de viața locurilor respective. Asistând la sfatul lor, văzind sîrguința fiecărui vorbitor de a înfățișa cel mai cuprinzător victoriile din ultimii ani, de a vorbi deschis despre lipsuri încă existente sau despre cerințe juste, auzind cuvintele atât de apropiate sufletului oamenilor prin care candidații F.D.P. răspund alegătorilor, capeți o imagine concretă a largului caracter democratic al alegerilor, a unității deplină între partid, guvern și popor în lupta pentru socialism. Iar cînd vreun alegător trecut de prima tinerețe vorbește în aceste adunări despre intrinsecile electorale ale răposatelor partide „istorice”, înecate într-un potop de vorbe sfîrșitoare, de promisiuni uitate a doua zi, de jălucă și clomege, pătrunzi și mai bine deosebirea fundamentală dintre pseudodemocrația burgheză și adevăratul democratism al orînduirii noastre de azi, în care masele largi, muncitoare, au cuvîntul hotărîtor.

BUCUREȘTIUL SPORTIV...

Ieri...

Cei care privesc astăzi cu adevărată admirație minunatul tablou al sportului bucureștean, ar rămîne, poate, surprinși aflînd că, în urmă cu citeva decenii, burghezia se făcea pe toate drumurile cu dezvoltarea activității sportive din București. „Bucureștii este un mare centru sportiv” — declarau plini de emfază conducătorii sportului din trecut.

Cum se prezenta, de fapt, „puternicul centru sportiv” București? Pentru respectul adevărului trebuie să amintim că, spre deosebire de celelalte orașe ale țării, Bucureștii găzduia și o oarecare activitate sportivă. Aveau nevoie de aceasta conducătorii burghezi și pentru reclamă dar mai ales pentru profituri. Așa au început să se practice în București fotbalul și boxul profesionist cărora li s-au adăugat citeva echipe de rugbi, un număr destul de redus de atleți și cicliști... Aceasta era însă doar o spitală. În cele aproximativ 50 cluburi sportive activau numai citeva mii de oameni. Printre ei mulți feciori de bani gata, adepți ai sporturilor „nobile”: tenisul, motocicletismul, călăria. Ceilalți, muncitorii, făceau sport cu prețul unor adevărate sacrificii. Existau în București și citeva baze sportive, dar spectatorii bucureșteni își amintesc că, pe atunci, nu aveau de ales între prea multe competiții. Programarea celor citeva întreceri nu crea spectatoriilor o dilemă. Ori fotbal pe A.N.E.F. sau VENUS ori meci de rugbi pe FEDERAȚIE!...

Iată, sumar prezentat, Bucureștii sportiv de altă dată, „puternicul centru sportiv” — mîndria regimului burghez moșieresc.

Sportivii noștri au creat tradiția ca la fiecare hotar de an să treacă în revistă succesele realizate. Au făcut-o sportivii bucureșteni și în acest an. Și, în popasul prilejuit de sosirea noului an, oamenii au privit cu drag spre marile și frumoasele lor victorii sportive, obținute în noua și luminoasă viață făurită după 23 August 1944. Cum arată astăzi Bucureștii sportiv?

Întreaga Capitală este acum împinzită de baze sportive. Cătănenii Bucureștiiului se mîndresc cu cele 23 baze sportive complexe, 38 terenuri de fotbal, 38 săli de gimnastică, 110 terenuri de baschet și volei, 8 poligoane de tir și numeroase alte baze simple pe care se înfălesc astăzi peste 105.000 de membri ai celor 280 colective sportive și 178 de cercuri sportive școlare. În fiecare anotimp, Bucureștiiul cunoaște freacățul marilor întreceri sportive de masă. La tradiționalele crosuri participă anual peste 160.000 de oameni ai muncii; peste 225.000 de participanți au fost înregistrați numai la ediția de vară a „Spartachiadei tineretului”; mai bine de 111.000 de tineri și tinere poartă astăzi insigna G.M.A. — simbol al unei pregătiri multilaterale. În acești ani, aproape 6.000 de sportivi au obținut clasificarea la diferite ramuri; numărul sportivilor fruntași și al maștrilor sportului crește de la an la an, mărturie a unor performanțe superioare. Sportivii bucureșteni participă la zeci și sute de competiții.

Întreaga activitate sportivă a Capitalei este sprîjinită de peste

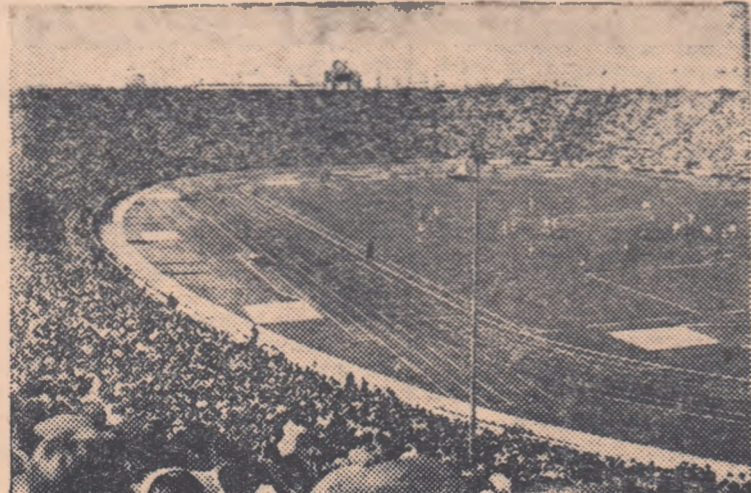
...și azi

800 antrenori pricepuți, cu dragoste de muncă.

Peste 1800 arbitri au terminat cursurile de specializare. Și totuși numărul lor se dovedește încă nesatisfăcător față de continua dezvoltare a activității competiționale. În comisile pe ramură de sport, etc. muncesc cu abnegație mai bine de 600 activiști obștești.

În București s-au ridicat, în anii regimului puterii populare, mărețe construcții sportive: Stadionul 23 August, Sala de sporturi și bazinul acoperit Floreasca, Parcul sportiv Dinamo, Poligonul Tunari, etc.

Iată, sumar prezentat, Bucureștiiul sportiv de astăzi. Bucureștiiul nostru drag — adevărat centru sportiv în plină dezvoltare.

Stadionul „23 August” una dintre marile construcții sportive realizate în anii regimului nostru găzduiește — cu prilejul fiecărui competiții — aproape 100.000 de oameni.

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XIII Nr. 2949

★ Marți 15 ianuarie 1957

★ 8 pagini 25 bani

In campionatele internaționale de tenis de masă

Patru locuri întii pentru reprezentanții noștri

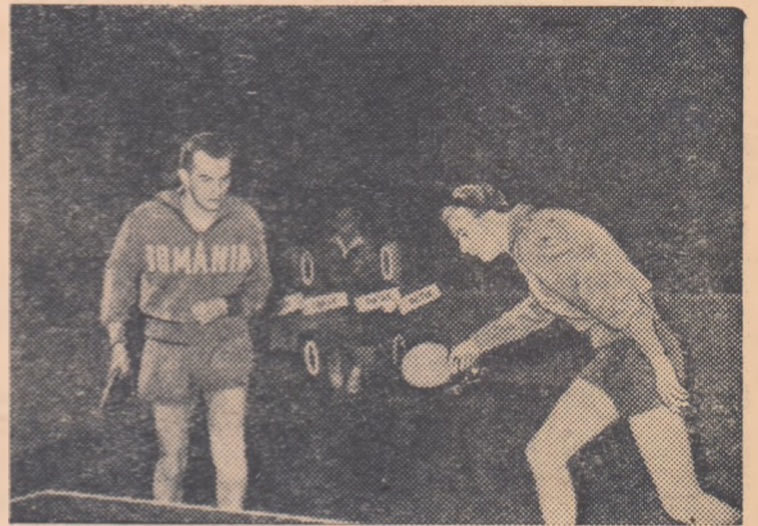
Ella Zeller a istrecur-o pentru prima oară pe Angelica Rozeanu

Cortina a căzut și peste această ediție a campionatele internaționale, competiție care sperăm să devină tot mai interesantă, cu participare din ce în ce mai numeroasă și mai valoroasă, care să reia cu deplin succes firul memorabilelor întreceri ale campionatele mondiale din 1953. De-a lungul a trei zile încheiate, de dimineață și pînă seara, am trăit uneori la înaltă tensiune, momente de mare satisfacție sportivă. Multe au fost clipele în care exploziile de entuziasm ale celor aproape 4.000 de pasionați ai acestui sport, au făcut să răsună sala Floreasca. Nu vom uita atât de repede nici una din evoluțiile pline de spectaculozitate, ale valorosului jucător cehoslovac Ladislav Stipek, tenacitatea și perfecția jocului de apărare al cîștigătorului probei masculine, Zoltan Berczik, surpriza pe care a produs-o — și nu numai ca rezultat — Ella Zeller, prima jucătoare de la noi care după mai bine de 10 ani obține o victorie asupra multiplei campioane mondiale, Angelica Rozeanu.

Satisfacția noastră este cu atât mai mare, cu cît aceste momente de sport la înalt nivel au coincis și cu numeroase victorii românești. Reprezentanții noștri au fost prezenți în patru din cele cinci finale ale campionatele și în tot atîtea au biruit.

O TRECERE ÎN REVISTA A PROTAGONIȘTILOR ȘI A ÎNVINGĂTORILOR...

Simplu femei: Ella Zeller. Favoritele probei, Angelica Rozeanu și Ella Zeller, au confirmat

Perechea Gantner-Reiter își face încălzirea înaintea finalei care ne-a adus, și lor și nouă, deplină satisfacție

poziția lor de capi de serie pe tabloul probei, disputîndu-și finala. Poarta a ajuns în finală. Însă, amîndouă au avut de suportat asaltul unor jucătoare cunoscute, care n-au precupețit eforturile pentru a cîștiga măcar un set în fața renumitelor jucătoare romine. Angelica Rozeanu a trecut cu ușurință de maghiara Mosoczi (3-0), dar în semifinală a fost obiectul ofensivei viguroase a primei jucătoare chimeze, Sun-Mei-in, meci în care Angelica Rozeanu și-a învins adversara, scoțînd-o din mină printr-o răbdătoare și ermetică apărare, dînd dovada marelui sale experiențe de concurs. După ce a învins-o pe Krejцова, Ella Zeller s-a întâlnit în semifinală cu rutînata Ilona Kerekés, care cu un meci înainte depășise cu destulă ușurință pe Svarcova (3-1). Indiscutabil că duminică, la proba de simplu, Ella Zeller a fost în vervă. Jucînd degajat, în fața unei adversare la care pierduse regulat, ea a trecut repede și de această piedică în drumul spre finală. Aci, în fața Angelicai Rozeanu, a început tare, cu atacuri hotărîtoare și mai ales, cu o apărare extrem de atentă și promptă. De la început s-a văzut că Ella Zeller este pusă pe fapte mari, că este decisă să înregistreze o victorie surprinzătoare, de mare răsunet. Și a reușit. Pentru jocul prestat, cîștigătoarea merită toate laudele. Ea va trebui să depună aceleași eforturi pentru confirmarea acestui rezultat și în fața altor jucătoare cu renume mondial. Înfrîngerea Angelicai Rozeanu poate fi comentată în fel și chip. Noi credem că principala cauză a acestui rezultat defavora-

bil nu o constituie o accentuată scădere de valoare, ci lipsa de hotărîre cu care a acționat în acest meci. Nu am văzut-o nici decît pe o apărare fermă, nici pe ripostă ofensive imediate. Lipsa de hotărîre în lovituri a cîntărit greu în balanța rezultatului.

Rezultate tehnice: semifinalele: Angelica Rozeanu — Sun-Mei-in 3-1 (— 12, 13, 9, 5), Ella Zeller — Ilona Kerekés 3-0 (14, 11, 7), finala: Ella Zeller — Angelica Rozeanu 3-0 (9, 14, 15).

Simplu bărbați: Zoltan Berczik

S-au realizat pe parcurs numeroase surprize, chiar din primele tururi (eliminările lui Gantner, Van Cuan Iao) și apoi în semifinală, cînd Stipek a pierdut de puțin la Peterffi. De altfel, trebuie spus că jucătorii unguri s-au prezentat bine la simplu, finala desfășurîndu-se între Berczik și Peterffi. Titlul de campion internațional a revenit, așa cum era de așteptat, lui Berczik care s-a dovedit din nou posesorul unui stil incomod pentru orice adversar. Al doilea finalist, Peterffi, cu un stil economic, are meritul unei victorii la limită asupra lui Stipek și a unei rezistențe onorabile în fața lui Berczik. Dintre jucătorii romini menționăm, pe Harasztsi prin victoriile obținute

(continuare în pag. a 8-a)

TURNUL FIFA — JUNIORI VA ÎNCEPE LA 14 APRILIE

Anul acesta, cum am anunțat, Turnul FIFA pentru juniori se va desfășura în Spania, în patru serii a 4 echipe, sub egida Uniunii Europene de Fotbal Asociație (U.E.F.A.).

Întîlnirile din cadrul seriilor se vor disputa între 14 și 18 aprilie. Cîștigătorii seriilor se vor întîlni între ei în semifinale, după următorul program: cîștigătorul seriei A-cîștigătorul seriei B și cîștigătorul seriei C-cîștigătorul seriei D. Învîngătorii vor disputa finala competiției și vor desemna, astfel, echipa cea mai bună a Turneului, s-ar putea spune echipa campioană a Europei la juniori.

INSEMĂRI ȘI AMINTIRI DESPRE SPORTUL BĂIMĂREAN

O POVESTE CARE INCEPE CU UN PICTOR ENGLEZ...

Cum de s-a pripăsit un pictor englez în străvechea așezare ardelenască — în urmă cu aproape jumătate de veac — nu-și amintește nimeni. Anii i-au dat uitării pină și numele. Numele, dar nu și năzdrăvanele-i „curse” cu o minge rotundă, făcute în dimineața unei zile din toamna anului 1911. Așa s-a „născut” fotbalul băimărean în orașul care se pregătea să-și sărbătorească cea de a 575-a aniversare...

Mi-am întrerupt povestitorii: antrenorul de schi Vasile Ghita, atletul Ferdinand Moscovici, arbitrul Aurel Man și ceilalți „veterani” ai sportului băimărean.

— Acesta a fost și începutul unei activități sportive organizate? Oamenii nu mi-au răspuns imediat. Au întors cu răbdare noi file din istoria nescrisă, dar bine păstrată în amintirea lor, a sportului din Baia Mare a anilor trecuți...

„A trebuit să mai treacă un deceniu până când, prin 1921—1922, a fost înființată prima echipă de fotbal: „Clubul sportiv Baia Mare”. După un alt deceniu, nimeni nu mai rostia numele pictorului englez. Fotbalul era de-acum legal de un alt nume: N. WEISSER, directorul uzinelor chimice PHONIX”.

Oarecum surprins, îmi întreb interlocutorii: — De ce? Weisser înființase echipa? El o sprijinea? ...Alte file! Amintiri... fapte!...

Weisser avea nevoie de reclamă. Cine putea să facă cunoscut numele uzinei mai bine decât o echipă de fotbal? Și, apoi, nu cu o echipă

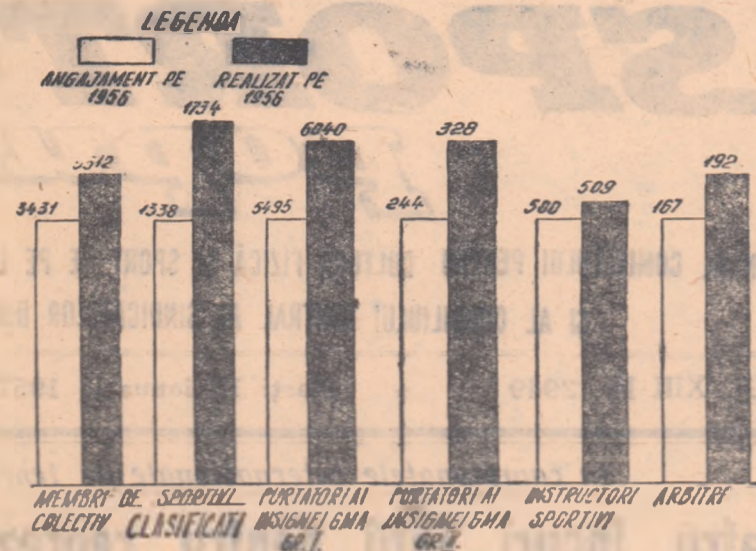

„Zeci de mii de tineri practică fotbalul dar și numeroase alte sporturi, spre bucuria „veteranilor” care sînt oricînd gata să le dea o mîină de ajutor.”

pă de fotbal realizaseră cea mai bună reclamă și Malaxa, Arșnit, Neuman?... A făcut Weisser și un teren de fotbal, nivelul cu substanțe chimice, cu totul impropriu pentru practicarea sportului. Dar, ce, parcă el, directorul Weisser, trebuia să aibă grijă de sănătatea lui Ghidaly, Ordos, Sava Mihai, Aurel Man, Pfeijer, Prassler sau a celorlalți fotbaliști?

Cam așa stăteau lucrurile cu fotbalul. Dar cu celelalte sporturi? Oamenii își amintesc, la fel de bine, și despre „dezvoltarea” atletismului, voleiului, baschetului etc., în anii regimului trecut. „Erau în toată regiunea — ne spune arbitrul Man Aurel, — oreo 8—900 de oameni care făceau, într-un fel sau altul, sport. Spun așa pentru că mulți jucau, de exemplu, tenis. Într-una la terenul de tenis din Baia Mare toate soțiile directorilor și inginerilor de la direcția C.F.R. și de la uzină. Era un fel de a face sport. Cei mai numeroși erau, desigur fotbaliștii: 2 echipe la Baia Mare, una la Satu Mare, una la Carei... Cîteva jucători de polo, o mîină de inotători și tot cam atîția schiori. Iată toată activitatea sportivă din trecut la care s-ar putea adăuga doar cele câteva excursii organizate de oameni care iubeau drumeția pe munte; foarte puține întâlniri de lupte disputate în săli cu totul necorespunzătoare...”

Nu m-am desprăjit de cei cîțiva

sportivi și antrenori care răscoliseră pentru câteva ceasuri „toaba” amintirilor. Am plecat împreună spre locul unde peste 150 de activiști din întreaga regiune se adunaseră să discute gospodărește despre munca lor între hotarele anului trecut. Acolo, am aflat o altă poveste în care este vorba despre...

O TINARĂ FATĂ DIN TAȘNAD ȘI MULȚI OAMENI INIMOȘI

O tină ră fată cu ochii umeziți de lacrimi nu-i un lucru cu totul neobișnuit mai ales cînd este vorba despre o sportivă. De vină poate să fie... cronometrul care a „mers prea repede”, ștacheta care a căzut „așa din senin”, o critică mai tăioasă și, bineînțeles o mică decepție sentimentală. Atunci, de ce nu poți rezista îndemnului de a scrie despre tină ră fată din Tașnad, în ochii căreia am întrezărit, aidoma unor măr-găritare, bobite de lacrimi?

Poate pentru că ne-a impresionat deopotrivă pe toți cei prezenți cu vîntul Mariei Andreica, care, cu lacrimi în ochi, vorbea despre „raionul nostru” în care sportul nu s-a dezvoltat asemenea celorlalte raioane ale regiunii.

— Vă rugăm frumos, veniți și ne ajutați. Trimiteți o comisie să ne înțele, să ne arate. Și noi trebuie să ajungem jînțași...

Vorbele tinerei fete justifică desigur întrebarea: De ce oare pun oamenii atîta pasiune, atîta dragoste în dezvoltarea sportului?

Răspunsul l-am găsit tot acolo, la statul harnicilor activiști sportivi ai regiunii Baia Mare. Cum să nu-ți fie drag, cum să nu încerci un puternic sentiment de mîndrie atunci cînd astăzi poți să vorbești despre rodnică activitate a celor aproape 40.000 de membri ai colectivelor sportive, despre zecile de terenuri și baze sportive de tot felul, despre munca plină de roade a colectivelor sportive din raioanele Sighet, Vișeu, Satu Mare, Carei, despre succesele, fiecărui din cele 240 de colective sportive...

Dar, oamenii care au vorbit despre cei 210.000 de participanți la Spartachiada de vară, despre dezvoltarea tot mai accentuată a unor ramuri sportive cum sînt schiul, luptele, gimnastica, scrima, tenisul, voleiul, baschetul, etc., n-au uitat să arate deschis că, în plină dezvoltare sportul băimărean cunoaște totuși unele lipsuri. Handbalul și tirul sînt sporturi mai puțin practicate, unele comitete raionale C.F.S. (Negreșul, Șomcuța) muncesc slab, o serie de colective sportive au o atitudine pasivă față de îndeplinirea sarcinilor ce le revin. (Progresul și Locomotiva din Baia Mare, Flamura roșie și Recolta din Satu Mare, unele școli din Baia Mare și Carei) etc.

...Și, așa, pînă mult peste cumpăna zilei, oamenii au discutat,

au chibzuit cum să muncească mai bine pentru ca succesele lor să fie mai multe, mai frumoase. Iar la sfîrșit, cînd, luînd cuvîntul din partea Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri, tov. Alșo Balas, directorul direcției organizatorice, a subliniat faptul că munca activiștilor sportivi din regiunea Baia Mare a contribuit la obținerea unor succese deosebit de importante, fiecare dintre participanți a cunoscut, încă odată, minunatul sentiment al datoriei împlinite.

Povestea care începea cu un pictor englez are un sfîrșit. Sfîrșit pe care băimărenii l-au cunoscut într-o altă toamnă, după mai bine de trei decenii de la năzdrăvanele curse cu mingea de fotbal. Povestea în care este vorba despre tină ră fată din Tașnad și despre acei oameni inimoși nu s-a terminat. Cele câteva însemnări prezintă doar un scurt popas la început de drum. Mulți, foarte mulți ani, totdeauna, această povestire va continua, va cuprinde noi file — înfrunturi din marea carte a vieții noastre noi, luminoase.

DAN GIRLEȘTEANU

CUPA „16 FEBRUARIE”

În Capitală tradiționala competiție doială cu cupa „16 Februarie” și-a început desfășurarea prin programarea partidelor de popice, urmînd ca pînă la 16 februarie să se dispute întrecerile la toate celelalte discipline. Baschetbaliștii, de pildă, își încep întrecerea la 20 ianuarie în sala Locomotiva Giulești, care a fost reamenajată. Jocurile de baschet se vor desfășura sistem turneu, tur-retur. Între următoarele reprezentative de asociații: Dinamo, Energia, Progresul, C.C.A., Știința, Locomotiva, la băieți, Știința, Energia, Voința, Flamura roșie, Progresul, Locomotiva, la fete.

Echipele de volei vor susține primele partide la 24 ianuarie, urmînd să se întrecă sistem turneu, numai tur. Mecurile de volei, organizate de colectivul Locomotiva Gara de Nord, se dispută tot în sala Giulești.

Numeroase competiții sportive în cinstea alegerilor

Sportivii cinstesc alegerile de la 3 februarie și prin participarea la numeroase competiții.

Reamintim că în București, se va organiza competiția de tenis de masă intitulată „Cupa de iarnă”, la care au fost invitate echipele tuturor colectivelor sportive din Capitală. Tot în Capitală șahiștii vor participa la o competiție rezervată sportivilor de cat. a III-a și începători, atleții se vor întîlni în sala Floreasca în cadrul a două concursuri, în timp ce la bazinul Floreasca vor avea loc concursuri de natație pentru copii și juniori. Capitala va mai găzdui concursuri de handbal în sală (băieți și fete), box, lupte, gimnastică, scrimă, popice și o competiție dotată cu „Cupa Recolta” organizată între 10—30 ianuarie, de către consiliul orașenesc București al asociației Recolta.

456 titluri—2.325.000 exemplare

Rolul cărții sportive în obținerea performanțelor de valoare este incontestabil. De aceea nu apare deloc surprinzătoare atenția deosebită acordată în anii puterii populare acestui sector al activității editoriale. Rodele acestor preocupări sînt concretizate în cifre care, în trecut, nici nu puteau fi imaginabile. 456 titluri de lucrări, apărute într-un tiraj de 2.325.000 exemplare, iată bilanțul cărții sportive la sfîrșitul anului 1956. O parte dintre aceste cărți au apărut în limbile minorităților naționale. Iată acum și un element de comparație: cele 63 de titluri apărute într-un tiraj de 340.000 exemplare în anul 1950, întrecuau deja de câteva ori bilanțul a... 20 de ani de activitate editorială sportivă în vremea regimului burghezo-moșieresc.

... 20 de ani de activitate editorială sportivă în vremea regimului burghezo-moșieresc.

Alegerile dîn trecut Amintirile lui Nea Ghioagă, agent „lectorat”

De data asta, gala. Ne-am hotărît să lucrăm „organizat”, că destul ne-am chinat la toate alegerile să-l scoatem diputat pe „conu Alecu Gură de aur” și pînă la urmă nu ne-am ales decât cu 2 kile de fuică, 500 lei și cite un cap spart de căciulă ca „suvener electoral”. Anu așa schimbăm rînduiala. Lucrăm organizat. De-ai ne-am adunat ieri la cîrcimă cu Gică Mizilic, cu să numem punct pe i. Erau de față: Gică Măgăreală, Tase Cimitir, Vasile Iabă grea, Manuilă Aibeală și toți alții „specialiști” în probleme electorale. Măgăreală așa de cînd nu l-am mai văzut a cîns om foarte însemnat: are capul spart în cinci locuri. Și Cimitir e om bun, nu-i vorbă. Și mai ales om cu dăre de mînd. Cînt începe să dea în stînga nu se lasă pînă nu-i reformează pe toți!

Pînă la urmă, după discuții a-prinse rău de tot, am stabilit următorul „mecurial” pentru alegeri:

1. Una bucată cîomag ne spinare 50 lei.
2. Una bucată cap spart 150 lei.
3. Una bucată mardeală „specială” cu internare în spital 300 lei.

Pentru ziua de votare, zi de „cîr” — tarif dublu. Pentru cucuie, pumnți și scatoalce n-am fixat tariful, acestea urmînd să le facem noi benevol și de la caz la caz...

Pe seară am plecat în delegație la „Conu Alecu”. Bun băiat nea Alecu... Da niște mese... Cîteodată da și cu scaunele. Cum ne-a văzut ne-a și-nirebat:

— Mă, băieți, bine-ați venit. Ia spuneți, vouă vă place, vinul, fuica și prăjiturile?

— Da, coane, sigur că da.

— Ai auzit nevastă?, zice, vezi

incuie bine fuica, vinul și prăjiturile c-au venit iar nemîncații... După „tratație” am soos noi tariful și i l-am dat. L-a studiat „conu Alecu” bine și pe urmă zice: — Bravo, măi fraților, îmi place de voi că v-ați organizat cum trebuie și-acu lucrați cu acte-n regulă. Da știu să vă spun că adinecuri a fost pe-aici băieții lui Gică Oropșiu și mi-au făcut o cîfertă mai ieftină. Da’ eu tot cu voi vreau să fac treabă! Nu de alta, dar vă cunosc pe toți băieții de nădejde în alegeri, că unde puneți voi mîna, pune și doctorul pansamentul. De-ai zic, reduceți tariful, că altfel vă reduce după suocășa pămîntului și vă bag în „catrină”.

Am discutat noi ce-am discutat și pînă la urmă am făcut reduceri: 20% la capete sparte, 35% la internare în spital. Dar după ce-am plecat ne-am hotărît să lucrăm mai rar la capete sparte și cîomege pe spinare că sînt prost încadrate în tarif. Așa că toată lumea face treabă serioasă la categoria „una bucată mardeală „specială” cu internare spital”.

Că, deh, odată e votare și dacă e, să simtă omul că votează. Alegerile poate să înceapă. Noi sîntem pregătiți...

Nea Ghioagă, agent „lectorat” (p. conf. G. MIHALACHE)

CU PRIVIRE LA ACTIVITATEA SPORTIVĂ A STUDENȚILOR

Pentru a pune de acord forma de organizare a activității sportive din rîndul studenților, cu aceea a asociațiilor studențești, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri a dat o decizie prin care Asociația pentru Cultură Fizică și Sport Știința își încetează activitatea ca organizație sportivă în cadrul Sindicatului Lucrătorilor din Invățămînt, funcționînd pe viitor în cadrul asociațiilor studențești.

Asociația va cuprinde în activitatea sa studenții, cadrele didactice și personalul administrativ din instituțiile de învățămînt superior.

Membrii colectivelor sportive din cadrul asociației Știința, cadrele didactice și personalul administrativ din instituțiile de învățămînt mediu și elementar, precum și cei ai școlilor profesionale din sistemul Ministerului Invățămîntului care au făcut parte din asociația Știința vor fi încadrați, cei din mediul urban la asociația Progresul, iar cei din mediul rural la asociația Recolta.

Comportarea excelentă a concurenților și organizarea bună au asigurat cupelor „Dinamo” și „Flamura roșie” la schi un deosebit succes

CELE MAI BUNE ATLETE LA SĂRITURI ȘI ARUNCĂRI

Poiana Stalin 14 (prin telefon de la trimitul nostru). — Concursul de schi „Cupa Dinamo”, organizat la sfârșitul săptămânii trecute în Poiana Stalin, de către asociația Dinamo, s-a bucurat de un deosebit succes. Acest lucru se referă în primul rând la organizarea lui, care a corespuns din toate punctele de vedere, și în al doilea rând, la faptul că proba de slalom uriaș (de altfel, singura probă din cadrul acestui concurs) a reunit la start toți „așii” schiului nostru. În plus, concursul din Poiana Stalin a constituit și prima confruntare internațională din acest an deoarece la el, au participat și schiorii asociației Dinamo Berlin (R.D.G.), care se află de ceva timp în Poiana, unde se antrenează împreună cu schiorii români de la Dinamo. Spre deosebire de traseul primei curse oficiale, pârțile pe care s-au desfășurat întrecerile din cadrul „Cupei Dinamo” au fost mai lungi, mai apropiate de ceea ce se poate numi o pârte bună. De altfel și amenajarea excelentă a pârțiilor a constituit un factor determinant în frumusețea întrecerilor, deoarece în felul acesta s-au pus concurenților o serie de probleme de ordin tehnic, permițându-se totodată realizarea unei viteze mari. Adăugând

la aceasta zăpada bună și numărul mare de spectatori veniți să urmărească această întrecere, ne dăm seama mai bine de valoarea concursului și de caracterul său propagandistic. Ca aspect negativ, trebuie să remarcăm din nou absența schiorilor asociațiilor Progresul, Recolta și Locomotiva. Ne întrebăm ce se întâmplă cu acești schiori care, deși s-au pregătit suficient pentru a putea face față acestor concursuri, lipsesc nemotivat. Oare competițiile de acest fel nu le sînt folositoare pentru viitoare întreceri cu caracter republican? Noi credem că atitudinea lor lasă mult de dorit și că este timpul să se treacă imediat la remedierea ei. Iată acum și câteva aspecte referitoare la desfășurarea probelor de slalom uriaș.

Cursa băieților a fost așteptată cu un interes deosebit datorită valorii apropiate a concurenților. Cu toate acestea schiori de talia lui I. Coliban, Letcă, Voiculescu, Enache, etc. lipsesc din clasamentul primilor zece. Lungimea traseului a avut 1400 metri și 35 de porți. Clasamentul primilor zece are următoarea înfățișare: 1. M. Biră (C.C.A.) 1:27,8; 2. Gh. Cristovoreanu (Dinamo) 1:29,9; 3. Koos Manired (Dinamo Berlin) 1:30,0; 4. K. Theil (Voința) 1:31,6; 5.

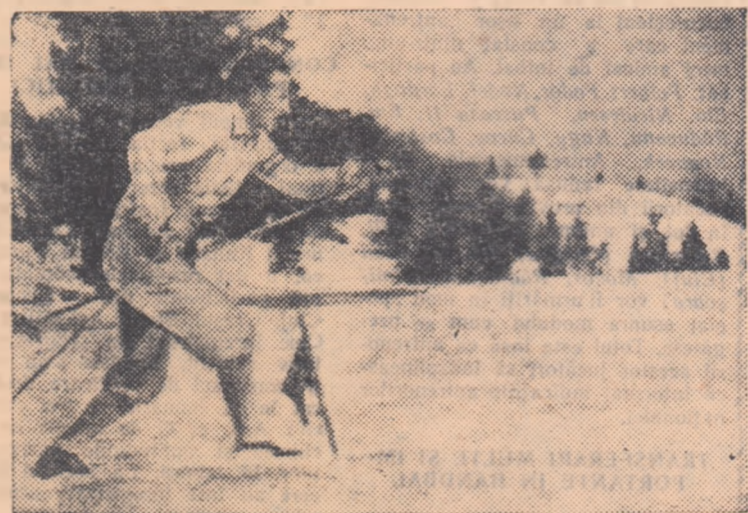
I. Birsan (Dinamo) 1:31,8; 6. Herbert Omt (Din. Berlin) 1:32,0; 7. I. Berindei (Știința) 1:32,2; 8. M. Pandrea (C.C.A.) 1:32,9; 9. L. Matei (Dinamo) 1:34,3; 10. V. Ionescu (Știința) 1:36,6.

Proba de slalom uriaș rezervată fetelor a fost mult mai interesantă decît cea a băieților.

Ea reunea la start și concurențele de la Dinamo Berlin, două schioare cu o pregătire excelentă în acest domeniu. În această situație, sarcina reprezentanței Casei Centrale a Armatei, M. Marolineanu era deosebit de grea. Dar odată cu învingerea emoției, Marolineanu a reușit și să se claseze pe primul loc. Trebuie să remarcăm buna comportare a Elenei Epuran care, deși insuficient antrenată (se află pe munte de câteva zile) a reușit să se claseze pe un meritoriu loc patru. Iată și clasamentul: 1. Magdalena Marolineanu (C.C.A.) 1:15,6; 2. Crista Meinhold (Din. Berlin) 1:16,8; 3. Anelore Schmidel (Din. Berlin) 1:19,0; 4. Elena Epuran (Știința) 1:20,9; 5. Hilde Welter (Energia) 1:21,4; 6. Ortrud Schuleri (Fl. Roșie) 1:25,0; (pârția a avut o lungime de 1000 metri și 33 de porți).

E. V.

Cupa „Flamura Roșie”, organizată de asociația Flamura Roșie pe pârțile din Azuga și rezervată schiorilor fondști, s-a bucurat de asemenea de mult succes. Organizarea și zăpada bună, precum și timpul frumos, au permis realizarea unor rezultate multumitoare dacă ținem seama de dificultatea traseului. Ca și în Cupa Dinamo,

Constantin Enache (Energia) în plin efort.

Incepe campionatul categoriei A la hochei pe gheață

La Miercurea Ciuc La Gheorghieni...

Miercurea Ciuc, 14 (prin telefon de la trimitul nostru). — Hocheiul este într-adevăr cel mai iubit sport la Miercurea Ciuc. Mi-am dat seama de acest lucru observând minuțiozitatea cu care organizatorii au pus la punct ultimele amănunte în vederea disputării în localitate a întrecerilor din prima serie a campionatului categoriei A. Există însă o singură deficiență: nu a fost pusă la punct instalatia de lumină electrică la patinoar, astfel că întrecerile nu se vor disputa în noaptea, ci un joc dimineața și celălalt după-amiază.

Parcă și natura a vrut să vină în ajutorul iubitorilor de hochei din M. Ciuc. De câteva zile, mercurul termometric nu se ridică peste -15° astfel că întrecerile se vor bucura de o gheață bună, care va contribui efectiv la calitatea întrecerilor care vor începe azi dimineață.

Așa după cum se știe, anul acesta întrecerile categoriei A vor avea altă desfășurare decît în anii trecuți. Cele opt echipe au fost împărțite în două serii, fiecare de câte patru echipe. Una dintre ele se va desfășura la M. Ciuc iar cealaltă, în apropiere, la Gheorghieni. Din fiecare se vor califica primele două echipe care vor disputa invidiatul titlu de campionă a R.P.R. la hochei pe gheață, în cadrul unui turneu final.

Recolta M. Ciuc pleacă drept mare favorită în întrecerile care vor începe în localitate. Știința Cluj și Dinamo Tg. Mureș ar putea să-și opună o rezistență mai serioasă și să candideze deci — una dintre ele — pentru locul II și implicit pentru calificarea în finală. Iată programul de marți și miercuri: marți: Recolta M. Ciuc—Dinamo Tg. Mureș; Progresul M. Ciuc—Știința Cluj; miercuri: Recolta M. Ciuc—Progresul M. Ciuc; Știința Cluj—Dinamo Tg. Mureș.

D. CALIMACHI

Gheorghieni 14 (prin telefon de la trimitul nostru). — Spre bucuria jucătorilor de hochei prezenți în localitate pentru a-și disputa înțietatea în cadrul seriei a doua a campionatului republican al categoriei A, de câteva zile timpul este favorabil desfășurării în cele mai bune condiții a întrecerilor. Constant, temperatura aerului variază între minus 5—10 grade, gheața putînd fi astfel pregătită în condiții bune.

În seria din localitate participă patru echipe: C.C.A., Energia Orașul Stalin, Fl. roșie Sighișoara și Progresul Gheorghieni. Dintre acestea numai primele două clase vor avea posibilitatea să lupte mai departe, în turneul final, pentru titlul de campioană a țării pe anul în curs. Apreciind valoarea loturilor precum și stadiul lor de pregătire, credem că formațiile cu cele mai îndreptățite pretenții la calificare sînt C.C.A. și Energia Orașul Stalin.

Pregătirile sînt aproape încheiate și participanții așteaptă cu nerăbdare ca începînd de mîine (N.R. astăzi) să-și măsoare forțele. Pentru ca turneul să aibă loc în cele mai bune condiții s-a ținut o ședință de prelucrare a regulamentului cu toți jucătorii. Cu această ocazie a fost fixat și programul competiției care este următorul: marți ora 15: C.C.A.—Progresul Gheorghieni, ora 17: Fl. roșie Sighișoara—Energia Orașul Stalin; miercuri, ora 15: Energia Orașul Stalin—Progresul Gheorghieni, ora 17: C.C.A.—Fl. roșie Sighișoara; joi, ora 15: C.C.A.—Energia Orașul Stalin, ora 17: Progresul Gheorghieni—Fl. roșie Sighișoara. După cum se vede partidele nu sînt programate în noaptea, deoarece nu sînt instalații speciale.

ROMEO VILARA

Ne scriu corespondenții...

De curînd, colectivul sportiv Locomotiva Atelierele C.F.R. Ilie Pînțile Iași, s-a îmbogățit cu o nouă și frumoasă bază sportivă, care cuprinde o arenă de popice cu două piste și semnalizare electrică, o sală de șah și una de tenis de masă.

J. Sima

Întrecerile din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului se bucură de mare popularitate în colectivele sportive din raionul Tg. Mureș. Un exemplu în această direcție ni-l oferă colectivul sportiv Miercurea Niraj, unde, cu ajutorul instructorilor voluntari au fost angrenați în concursuri peste 500 de concurenți. Pînă acum, în întreg raionul, au luat startul peste 3600 de tineri și tinere. O notă discordantă face colectivul Recolta Vărgata care nu a reușit să angreneze pînă în prezent decît 96 concurenți.

D. Nicoură

Clasificarea sportivă constituie o preocupare de seamă pentru colectivele sportive Recolta din raionul Orăștie. Dintre colectivele sportive care s-au evidențiat în această direcție amintim pe Recolta G.A.C. Jeleduești cu 40 clasificații, Recolta Sibot cu 22 sportivi clasificați și Recolta S.M.T. Orăștie cu 14 sportivi clasificați.

Gh. Balogh

La startul întrecerilor din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului, din satele și comunele raionului Călărași, au participat cu regularitate, sute de tineri și tinere. Din colectivele care s-au remarcat în organizare și buna desfășurare a concursurilor amintim pe Recolta G.A.C. Ștefan Vodă cu peste 140 de participanți și Recolta Radu Negru cu 158 concurenți.

A. Scdunaș

Pe cînd rezolvarea unei importante probleme a baschetului?

Ca să nu complicăm prea mult lucrurile și să evităm introducerile inutile, să spunem de la bun început despre ce... euație este vorba: ne vom opri în cele ce urmează asupra problemei urmării, selecționării și pregătirii elementelor de talent ale baschetului nostru. O chestiune destul de mult discutată. De altfel, și ziarul nostru i-a consacrat cu luni în urmă un articol special. Reamintind-o sperăm să o aducem pe planul actualității.

Baschetul, ca și voleiul de altfel, are o situație specială în ceea ce privește posibilitatea recrutării și ridicării jucătorilor tineri. Dacă alte sporturi posedă — în afara campionatelor de prima categorie — și campionate de categoria B care pregătesc și scot în evidență jucătorii cu perspective, baschetul nu se poate lăuda cu un asemenea avantaj. În consecință tinerele talente au mult mai puține căi pentru a ajunge în vederile antrenorilor de prima categorie și — deci — în situația de a-și pune candidaturile pentru selecționarea țării. Lupta pentru a figura în formația de bază a unei echipe de categoria A este deci destul de grea și nu sînt puțini jucătorii talentați care abandonează întrecerea pentru obținerea acestui galon.

Se va spune însă: „dar sînt campionatele de juniori, mai sînt și campionatele de calificare”. Este foarte adevărat. Dar să nu uităm că în fapt aceste două competiții pun probleme mai dificile

de pregătire și programează jocuri cu adevărat echilibrate abia în fazele lor finale. Pe de o parte ele nu întind eforturi speciale în toate etapele și deci nu prezintă jucătorii în maximum de formă, pe o durată mai mare, iar pe de alta înseși întrecerile finale — scurte și de multe ori neconcludente — nu sînt criterii sigure de selecționare a baschetaliștilor tineri.

Față de aceste realități se impune cu necesitate o atenție deosebită pentru formarea loturilor de tineret, alii pentru jucătorii cîți și pentru jucătoarele. Dar o organizare serioasă, de lungă durată și deci cu perspective. Este bine să ne amintim că reprezentativele masculine ale Uniunii Sovietice, Italiei, Bulgariei, Ungariei și, într-o măsură, reprezentativa Franței și echipele feminine ale Uniunii Sovietice și Cehoslovaciei au fost primenile cu elemente tinere total sau parțial în ultimii doi-trei ani și că ele n-au coborît de loc treptele ierarhiei europene sau mondiale — ba dimpotrivă — tocmai pentru că jucătorii noi care au preluat stafele aveau o pregătire similară cu a foștilor titulari. De altfel comportarea echipelor de tineret ale R.P. Bulgaria (băieți) și R. Cehoslovacie (fete) într-o serie de mari competiții internaționale și-a atras la vremea ei numai laude.

Iată pentru ce trebuie să ne îndreptăm și noi privirea mai stăruitor și mai grijulii, spre echipele de tineret. Propunem ca selecțio-

ÎNĂLȚIME

1,75 (1,70) I. Balaș (CCA)
1,62 (1,68) E. Mayer (E)
1,47 (1,48) A. Manea (E)
1,46 (1,41) A. Chivăran (P)
1,46 (1,50) I. Haffer (S)
1,46 (1,42) G. Klein (S)
1,45 (1,45) C. Siraev (V)
1,43 (1,40) I. Valda (S)
1,43 (—) M. Corcheș (D)
1,43 (1,41) A. Serban (S)
1,42 (1,36) E. Mălier (S)

LUNGIME

5,76 (5,35) I. Knobloch (E)
5,65 (5,46) M. Mariș-Pandele (S)
5,61 (5,27) A. Serban (S)
5,59 (5,42) G. Belu (CCA)
5,36 (5,01) I. Marin (P)
5,36 (4,97) L. Jung (CCA)
5,32 (5,15) Cl. Ruse (E)
5,30 (—) A. Negescu (S)
5,24 (5,23) M. Moraru (E)
5,25 (5,31) L. Boihoș (S)

GREUTATE

14,44 (13,94) A. Roth-Coman (D)
13,50 (13,21) E. Scherer (S)
13,46 (13,36) M. Sîlghi (Fl. r.)
12,62 (12,83) A. Tănase (P)
12,37 (10,68) L. Manoliu (E)
12,05 (12,37) V. Guzzan (L)
11,80 (11,81) M. Vintilă (S)
11,50 (10,66) O. Jaba (S)
10,99 (—) I. Bănele (V)
10,93 (11,25) A. Juncule (E)

DISC

47,24 (48,02) L. Manoliu (E)
42,40 (42,00) N. Barbu (Fl. r.)
41,30 (40,34) P. Lucaș (S)
40,54 (—) R. Nagy (E)
40,18 (39,18) G. Georgescu (P)
40,06 (39,76) M. Sîlghi (Fl. r.)
38,11 (36,99) A. Kraus (L)
37,87 (37,15) A. Roth-Coman (D)
36,48 (—) S. Vasile (E)
35,48 (31,45) M. Diță (P)

SULIȚA

47,33 (39,20) M. Diță (P)
45,80 (47,00) A. Zîmbreșteanu (CCA)
44,12 (43,56) I. Miklos (L)
40,30 (40,23) G. Stoica (D)
40,17 (40,30) A. Tănase (P)
39,04 (37,21) M. Jordan (L)
38,95 (33,08) Z. Venczel (E)
38,33 (36,11) M. Blie (S)
35,00 (33,53) L. Ștef (E)
34,78 (31,13) H. Zamatrache (Fl. r.)

ALEXANDRU BERETCHI (Dinamo Oradea), unul dintre tinerii jucători care au ajuns în lotul reprezentativ.

natele de tineret să fie alcătuite numai în București unde și există de altfel, de cîtiva ore, ci și în importantele centre ale baschetului (Oradea, Cluj, Tg. Mureș, Timișoara). Ar fi foarte bine ca în echipele de tineret să fie incluse nu numai elementele de talent din loturile echipelor de prima categorie, ci toți jucătorii și jucătoarele tinere cu perspective ale echipelor din oraș. Credem, de asemenea, că un aport simțitor în pregătirea acestor echipe l-ar putea aduce absolvenții ICF — cu specializarea baschet — din care avem acum în fiecare din orașele amintite. În felul acesta s-ar crea o puternică emulație pe plan local care ar grăbi nu numai progresul dar ar înmulți lotul jucătorilor susceptibili de a intra în reprezentative.

Asigurîndu-le și un program internațional, prin obligarea colectivelor care organizează jocuri internaționale de a rezerva o dată și pentru una dintre echipele de tineret, vom crea tinerilor jucători un minimum de experiență astfel ca atunci cînd apar în echipa națională pentru prima oară să nu mai tremure din cap pînă în picoloare considerînd partida drept un examen capital la care cad în cele mai multe cazuri pentru simplul motiv că meciul debut în reprezentativă coincide cu prima lor întâlnire internațională.

SPORTUL POPULAR

Din zilele Olimpiadei

„Sper ca Olimpiada să aibă urmări din cele mai fericite pentru boxul nostru”

Interviu cu antrenorul Ion Popa

În aceste zile, antrenorul Ion Popa este foarte ocupat. Pe lângă pregătirea pugiliștilor dinamoviști, pe care le „dirijează” în compania lui C. Nour, el mai are sarcina elaborării planurilor de antrenament în vederea campionatelor europene de la Praga. Cum cele două preocupări îi solicită mult timp, nu-i de mirare că, de astă dată, a trebuit să-l „sechestrăm” în redacția noastră, fără puțință de „evadare”, pentru a-l lua un „interogatoriu” cu privire la desfășurarea marii bătălii pugilistice de la Melbourne.

— Cititorii noștri vor să aibe amănunte cât mai complete asupra turneului olimpic de box. Să procedăm de aceea metodic. Cum v-ați antrenat la Melbourne?

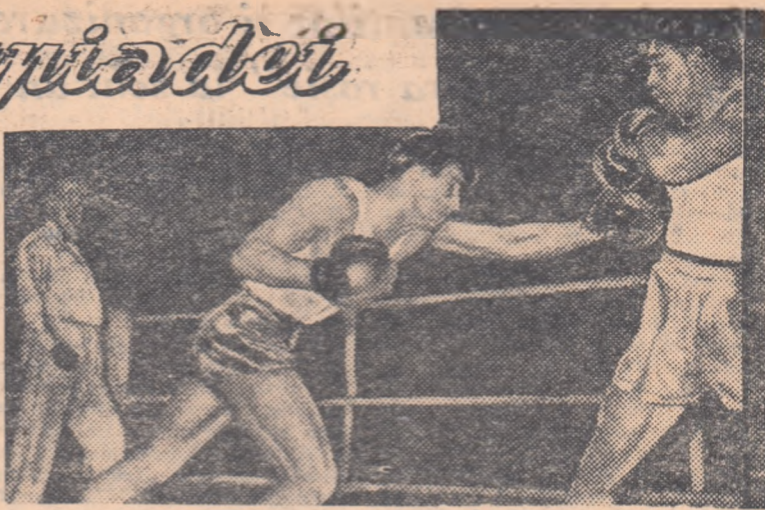
— O zi după sosirea în „orașul olimpic” am început (mai bine zis am reînceput!) antrenamentele. În acest scop ne-a fost repartizată sala de box a poliției din Melbourne. Acolo s-au pregătit și alte loturi, printre care cele ale Italiei, Ungariei, Bulgariei, Coreii de Sud. Timp de o săptămână m-am ferit să forțez alura, pentru că băieții erau în perioadă de acclimatizare și acest lucru putea să le dăuneze. Am făcut mai mult studiu în perechi și individual, lecții la mănui și luptă condiționată. În cealaltă parte a zilei (dimineața sau după amiază, în funcție de ora fixată pentru antrenament), mergeam pe terenul din satul olimpic și jucam fotbal și handbal sau organizam probe de alergări.

Antrenamentele au crescut în intensitate de la 11 noiembrie, cu 12 zile înaintea primului sunet de gong. De data aceasta, am pus accent pe lupta liberă, apelând pentru aceasta la „sparring-partneri” din alte loturi. Astfel, Negrea a lucrat „la mănui” cu greul italian Bozzano, Linca l-a „înfruntat” pe Nenci (învingătorul de mai tirziu al lui Dumitrescu), Dobrescu l-a avut ca partener pe coreeanul Song Son Clu (categoria

cocoș), iar Dumitrescu pe „mijlociul- ușor” italian Scisciani. De asemenea, Linca a făcut de două ori „la mănui” și cu campionul maghiar Laszlo Papp. În plus, când timpul ne permitea, asistam și la antrenamentele celorlalți boxeri. În acest fel, cei patru boxeri romini s-au acomodat cu stiluri de luptă variate, iar eu am avut prilejul să-mi studiez viitorii „adversari”. Interesant este că încă de la antrenament, americanul Steve Klaus, care pregătește de câțiva ani „naționala” Italiei, mi-a spus de Linca că are șanse mari la titlul olimpic.

— Ce ne poți spune despre comportarea boxerilor noștri? Au arătat o creștere față de ultimele lor evoluții din țară?

— Dobrescu a fost pur și simplu de nerecunoscut. El a boxat ireproșabil. Doar în meciul cu Bonus, stăpinit oarecum de trac, a făcut greșeala de a căuta numai lovituri la cap, deși adversarul era înalt și avantajat de alonjă. În meciul cu Ray Perez, el a lucrat extraordinar, cu serii de lovituri pe contraatac. În meciul cu Spinks, Dobrescu a avut primele două reprize la discreție, iar ultima a fost egală. Decizia l-a nedreptățit total. Să-l fi văzut pe maseurul nostru, un fost boxer australian, cum mai blestema după ce a fost anunțată victoria lui Spinks! Dumitrescu a fost constant. Cel mai greu meci l-a avut cu coreeanul Hwank Ei Yung. La un „corp la corp”, acesta l-a lovit violent jos și dacă Dumitrescu n-avea cochilie protectoare, putea suferi un grav accident. În semifinală, el a fost învins de Nenci, dar cred că într-o nouă întâlnire, Dumitrescu îl poate învinge. Despre Linca s-a scris pe larg. Vreau să subliniez numai extraordinara sa dirzenie, care l-a făcut să cucerească titlul olimpic, deși încă din primul meci a suferit o luxație la mina dreaptă. Negrea a boxat și el cu un curaj exemplar. În finala cu americanul Boyd, a

Gh. Negrea a avut o bună comportare în turneul de box din cadrul J. O. de la Melbourne. Cucerind prețioase victorii, el a ajuns în finala categoriei semigrea. Astfel, Gh. Negrea a urcat pe podiumul învingătorilor primind medalia de argint a marilor întreceri de la Melbourne.

Iată-l pe Negrea în meciul cu C. Lucas (Chile). Directa sa la stomac își va atinge ținta, fiind una din multele lovituri care i-au adus boxerului român victoria asupra pugilistului chilian.

Informații • Informații

BASCHEBALIȘTII FRUNTAȘI SE PREGĂTESC...

În cursul acestui an echipa noastră masculină de baschet va avea serios de lucru: întâlniri cu reprezentativele Uniunii Sovietice și Italiei, campionatele europene de la Sofia, întrecerile din cadrul Festivalului de la Moscova etc. În consecință antrenorul național, Vasile Popescu, înțelege să ia din vreme toate măsurile. Săptămîna trecută el i-a convocat pe jucătorii bucureșteni la un ușor antrenament care a constat dintr-un meci amical de fotbal. Au participat: Folbert, Fodor, Nedef, Eordogh, Em. Niculescu, Puscasu II, Em. Răducanu, Nagy, Cucos, Costescu, Novacek. Antrenamentele, de o intensitate redusă vor continua. Jucătorii din provincie selecționați în lot și anume Beretki, Thill, Sebestyen (Oradea), Gusan, Albu (Cluj), Mocos, Rădulescu (Timișoara) vor fi urmăriți în mod special asupra modului cum se pregătesc. Totul este însă ca antrenorii acestor jucători să îndeplinească întocmai indicațiile antrenorilor naționali.

TRANSFERARI MULTE ȘI IMPORTANTE ÎN HANDBAL

Într-una din ultimele sale ședințe biroul comisiei centrale de handbal a rezolvat și o parte din numeroasele cereri de transferare sosite pînă la 31 decembrie. Iată câteva dintre acestea: Elena Pădureanu, Ioselina Ugron, ambele de la Știința I.C.F., Aurelia Sălăgeanu și Irina Nagy, ambele de la Progresul Tg. Mureș la Progresul Ministerul Învățămîntului; Lucia Dobre de la Fl. roșie Sighișoara și Iuliana Neamțu-Cazacu de la Progresul Tg. Mureș la Flamura roșie Sibiu; Hortensia Todor de la Știința I.C.F. la Progresul Orașul Staîn; Claudia Telehuz de la Știința I.C.F. la Fl. roșie Sighișoara; Clotilda Koncz de la Progresul Tg. Mureș, Magdalena Bernațchi și El. Hess-Goloșie de la Fl. roșie U.T.T. la Știința Timișoara; Romulus Dimitriu de la Fl. roșie Cîsnădie și Walter Meithert de la C.C.A. la Știința Timișoara; Ion Tecușan de la Dinamo Orașul Staîn, H. Graeff și Nicolae Radu de la Dinamo 6, Richard Fischler de la Energia Ploesti la Energia Făgăraș; Aurel Istrate de la Dinamo Orașul Staîn

la Locomotiva G.N.; Cristin Petri de la Energia Reșița și Alexandru Bota de la Fl. roșie Cîsnădie la Voința Sibiu; M. Costache de la Locomotiva G.N., Marcu Mircea de la Fl. roșie Cîsnădie și Ioan Zahari de la Recolta Jimbolia la C.C.A.; H. Zuitner de la Voința Sibiu la Voința Sighișoara.

După cum se vede, dintre echipele feminine, Progresul Ministerul Învățămîntului s-a întărit serios, devenind astfel formația „Nr. 1” a campionatului.

CONCURSUL CELOR MAI MICI PATINATORI ARTISTICI

În timpul vacanței școlare, la Tușnad-Băi, secția sport a C.C.S. a organizat prima tabără de patinaj artistic rezervată copiilor între 8—14 ani. Instruirea, asigurată de antrenorii Adalbert Orosz, Mauriciu Kahane și Roman Turușan-co, a dat rezultatele scontate, copiii participanți din București, Cluj, Orașul Staîn și Miercurea Ciuc înregistrînd un progres calitativ evident. Roadele s-au văzut în concursul de verificare desfășurat la 11 ianuarie pe trei categorii: A, B, și C, în funcție de vechimea și aptitudinile participanților la tabără. La această întrecere au fost înregistrate următoarele rezultate:

Fetele categoria A (cele mai avansate): 1. Inola Saivat (M. Ciuc), 2. Cristina Patraulea (București), 3. Eva Saivat (M. Ciuc).

Băieții categoria A: 1. Bern Bomches (Orașul Staîn), 2. Marcell Comănicei (M. Ciuc), 3. Horea Maniu (Cluj).

Fetele categoria B: 1. Ingrid Schiel (Orașul Staîn), 2. Maria Cazan (M. Ciuc), 3. Cristina Anastasin (București).

Băieții categoria B: 1. Rudolf Medjanski (București), 2. Iuliu Bogdan (Orașul Staîn), 3. Carol Herl (Orașul Staîn).

Fetele și băieții categoria C: 1. Gheorghe Malarciuc (București), 2. Mariana Stern (București), 3. Ruxandra Căbunea (București).

Majoritatea participanților în tabără sînt membri ai colectivelor asociației Recolta, ceea ce dovedește preocuparea acestora pentru progresul calitativ al patinajului artistic, disciplină care încă este mult deficitară la noi.

Primul concurs oficial al anului este „Cupa Orașelor” rezervată seniorilor și juniorilor, care va avea loc la 24—25 ianuarie la Cluj.

Scurtă analiză a turneelor de lupte

În sala Expoziției din Melbourne ecoul ultimele întreceri de lupte s-a stins de mult. Între noi și locul însemnat pe harta orașului celei de a XVI-a Olimpiade cu un minuscul punct, s-a esternut din nou drum uriaș peste mări și continente.

Distanța aceasta — enormă pentru cei mai mulți participanți — a făcut o serioasă triere în rîndurile concurenților. Mai ales la lupte clasice al căror „teagăn” se află în Europa. Numărul concurenților la lupte libere a fost totuși superior celui de la clasice și aceasta se explică în primul rînd prin participarea mai largă a reprezentanților țărilor asiatice și a celor... învecinate cu Australia, țări unde lupta liberă cunoaște o mare popularitate. Au avut mulți reprezentanți Pakistan, Filipine, Coreea, Noua Zeelandă, India, care nu au mai participat pînă acum la marile concursuri internaționale. În general organizate în Europa. Europeanii au participat numai în măsura în care valoarea lor le dădea dreptul să aspire la unul din primele șase locuri ale categoriilor respective de greutate. O echipă completă la lupte libere a prezentat U.R.S.S., iar Suedia și Finlanda au utilizat aceiași luptători la ambele stiluri.

INTREGERI SPECTACULOASE LA LUPTA LIBERĂ

Lupta liberă este în general mai atractivă, are un caracter mai dinamic. Participarea concurenților din țările asiatice a făcut să crească și mai mult spectaculozitatea întrecerilor. Luptătorii acestor țări au dus o luptă deschisă, cu multe procedee tehnice, unele înfîlîri căpătînd un caracter de adevărată demonstrație. Lupta lor s-a deosebit de aceea practică de majoritatea europeanilor care concurează în ambele stiluri. Japonezii și ceilalți participanți care practică numai lupta liberă și-au axat atacurile

numai pe picioare și au lucrat numai cu picioarele. Cu o precizie și viteză uimitoare se aruncau lateral jos lîngă piciorul urmărit, apucînd adversarul de la gleznă în jos. În același timp împingeau cu umărul piciorul apucat, silindu-și adversarul să cadă pe saltea, după care îl fixau la parter. Îndată ce

Valentin Nikolaev (U.R.S.S.) campion mondial și olimpic la categoria semi-grea.

adversarul era fixat la parter, începeau să lucreze pe un singur picior al acestuia prin așa numita cheie de picior. Japonezii au fost aceia care au folosit mai ales procedeul numit „liana”. Acesta constă în apucarea unui picior al adversarului cu ambele picioare, după care folosindu-se de greutatea corpului lac un balans în partea opusă apucării, pînă ce reușesc să răstoarne lateral adversarul. În acest timp el apucă și bărbia sau un braț al adversarului. Din această poziție se poate ieși doar prin pod sau... tuș. Toate acțiunile au fost executate cu multă îndemnare și viteză.

Majoritatea luptătorilor care practică și lupta clasică au dus în general o luptă pasivă. De sus au

încercat numai dezechilibrarea adversarului prin apucarea și ridicarea unui picior, iar de jos au încercat reburul de picior sau luarea brațului.

Ca tehnică — așa cum rezultă din cele de mai sus — reprezentanții țărilor asiatice s-au prezentat bine, însă au fost deficienți în ceea ce privește tactica. Neavînd orientare, au pierdut o serie de întâlniri (chiar prin tuș) după ce au condus cu multe puncte.

Cele mai spectaculoase întâlniri s-au desfășurat în cadrul categoriilor mici de greutate, pînă la cat. 73 kgr. — Cei mai bine pregătiți luptători au fost sovieticii japonezi, turcii și iraniienii, care au înbinat în lupta lor toți factorii (tehnică, tactică, pregătire fizică). Cel mai bine pregătit concurent a fost din nou — japonezul Sasahara (cat. 62 kgr.).

LA CATEGORIA GREA ÎNTILNIRI MAI DINAMICE DECIT LA CATEGORIA „MUSCĂ”

Ca valoare turneul de lupte clasice s-a situat sub precedentele mari concursuri (Karlsruhe, Istanbul etc.). Curios este faptul că înfîlîrile cele mai interesante s-au desfășurat la categoriile mari de greutate unde în general (din motive lesne de înțeles) întrecerile se bazează pe o luptă de uzură, fără acțiuni. Întrecerile de la categoria grea au fost însă mult mai spectaculoase decît în categoriile mici de greutate, lipsite de dinamism și varietate de procedee. S-a remarcat în special luptătorul german Dietrich care a executat — printre altele — un salt (suples) cu luptătorul bulgar Mehmedov (119 kgr.), o acțiune care adevărat rară la categoria grea. În general procedeele cele mai folositoare în turneul de lupte clasice au fost: șurubul și trecerea la spate pe sub braț la lupta în picioare, centura laterală și ridicarea în suples la lupta de jos.

Analizînd comportarea luptătorilor

lor participanți putem vorbi despre două feluri (stiluri) de luptă:

„STILUL SUEDEZ” bazat pe o luptă de uzură, folosit mai ales de luptătorii cu forță și rezistență. Este de fapt o luptă pasivă, bazată pe așa zisă... combativitate. La lupta de sus, aceștia lucrează asupra brațelor și capului, fără a încerca acțiuni tehnice, ci numai obosirea adversarului. La lupta de jos toate atacurile au fost îndreptate împotriva celui adversarului, încercîndu-se simplul și dublul nelson. Aceste procedee nu s-au mai dovedit eficiente. Practic „stilul suedez” nu a dat roade, iar cei ce au încercat să-l aplice au obținut performanțe slabe (de ex. B. Antonsson).

STILUL DE LUPTA DESCHISĂ aplicat de sportivii care stăpinesc bine tehnica luptei, atît la lupta de picioare cît și la cea din parter. Cei care au adoptat acest stil de luptă au realizat mari succese. Au intrat deschis la adversari, iar în

momentul cînd aceștia au atacat, ei au inițiat imediat un contraprocedeu. Bine înțeles, pentru a obține succesul s-a cerut multă atenție și foarte multă îndemnare. Avantajul luptătorilor care au aplicat acest stil de luptă a fost mai ales acela că au reușit să-și învingă mai ușor adversarii prin tuș și deci să nu primească puncte de penalizare.

„Stilul suedez” a fost aplicat în primul rînd de luptătorii... suedezi. Socoliți printre cei mai buni din lume, ei nu au reușit totuși să cucerească nici un titlu. Stilul combativ de luptă deschisă a fost folosit mai ales de luptătorii sovietici care s-au impus din nou drept cei mai buni, cîștigînd cîntătituri. La lupte clasice, țara noastră a fost reprezentată de patru sportivi: D. Pirulescu, Fr. Horvath, I. Popescu și Gh. Dumitru. Dar, despre ei vom vorbi într-un alt număr.

ION CORNEANU
antrenor de stat

ȘTIRI

ARIPA SCHWARTZ—DOBAY LA UTA!...

ARAD 14 (prin telefon). — Azi dimineață au plecat la Herculane, unde se găsesc în concediu jucătorii Flamurei roșii U.T.A., antrenorii St. Dobay și Al. Schwartz. Aceștia vor îndruga pe viitor pregătirile textiliștilor.

PREGĂTIRILE SELECTIONATEI DE TINERET

Selecionata de tineret și-a continuat pregătirile duminică dimineață pe Stadionul Republicii, printr-un joc la două porți în compania a doi adversari: Progresul Poligrafie nr. 1 și Fl. roșie Abatorul. Scopul antrenamentului: verificarea jocului de ansamblu, omogenitatea. Lotul a corespuns din acest punct. Jucătorii au desfășurat un joc simplu, clar, rapid în cimp, mai ales în prima repriză, dar ineficace. La viitoarele ședințe de antrenament se va pune accent și pe trasul la poartă. A jucat echipa: Cosma (Ușu)—Moarcăș (Pahonțu), Stancu (Lazăr), Soare-Al. Vasile (Nunweiler), Neamțu-Copil (Oaidă), Seredai (D. Munteanu), Ene II, Dinulescu, V. Anghel.

PREGĂTIRI LA REȘITA...

Profiliind de vremea bună, favorabilă activității în aer liber, fotbaliștii de la Energia Metalui Reșița din categoria B și-au început pregătirile în vederea viitorului sezon, direct pe teren, sub conducerea antrenorului Ioan Wetzler. La pregătiri—după cum ne informează corespondentul nostru lăncu Plăvișu—iau parte jucătorii: Zariți, Purcă, Ivansuc, Huscek, Protoceanu, Munteanu, Vida, Apro, Sotir, Urcan, Szabo, Chirilă, Seleş.

Numai prin tradiție nu se poate asigura progresul...

Desigur că mulți dintre cei care urmăresc activitatea internă a baschetului nostru și-au pus întrebarea: care este explicația regresivității înregistrate de acest sport în orașul Tg. Mureș? Știm cu toții că orașul de pe malurile Mureșului are o veche tradiție în această ramură sportivă și că în anii trecuți unele echipe locale au ajuns pe locuri de frunte în ierarhia baschetului din țara noastră.

Dar, din păcate, numai prin tradiție nu se poate menține un lucru bun, în cazul de față nivelul ridicat al baschetului din Tg. Mureș. Mai trebuia pentru aceasta o muncă sîrguincioasă, perseverență și, în general, dragoste de sport. Prin prisma acestor imperative vom căuta să analizăm pe scurt situația celor trei echipe de categoria A din Tg. Mureș și, de asemenea, condițiile care caracterizează în prezent baschetul din acest oraș.

Dinamo Tg. Mureș, după ce în 1955 trecuse prin emoții mari pentru a nu retrograda, a început campionatul pe 1956 puternic, câștigînd primele trei întîlniri. Continuarea însă a fost aproape dezastruoasă: zece partide pierdute în serie. Spre sfîrșitul sezonului dinamoviștii și-au revenit și au terminat din nou nesperat de bine, pe locul VIII, înaintea celeilalte echipe locale. În ultimele etape a ieșit învingătoare în fața unor formații valoroase ca Dinamo București sau Știința Timișoara. După primele succese dinamoviștii s-au supraestimat dar, seria deficitară a ulterioarelor lor evoluții se datorește în bună parte „campaniilor” pe care le-au condus consecutiv cei trei antrenori schimbați tot în serie. Situația, cu totul nerecomandabilă, a influențat de asemenea și disciplina din cadrul secției, semnalandu-se numeroase eliminări de jucători. I.a fel, nici avertismentele pentru slaba organizare a jocurilor pe teren propriu n-au lipsit. Actualul antrenor al echipei Dinamo Tg. Mureș, Martin Elek, a adus — era și timpul — un reviriment în formația pe care o conduce, depunînd eforturi pentru formarea unui spirit mai sănătos și bineînțeles pentru rezultate mai bune. Și acestea din urmă s-au și văzut.

Progresul Tg. Mureș avea la începutul campionatului perspective de a fi „una dintre formațiile plutonului frunțas”. O îndreptătea la aceasta, prezentarea frumoasă din ediția anului trecut. Și aci s-a

Inconstanța, o maladie (curabilă) a echipelor noastre

În fotbal, nu se poate merge niciodată sută la sută pe un rezultat. Chiar și cea mai inferioară echipă păstrează șansele ei — în fața celei mai redutabile formații pe care o întîlnește.

Am socotit necesară această mică introducere pentru a lămuri mai bine diferența între posibilitatea ivirii unor accidente, a unor scoruri surprinzătoare în activitatea unei echipe de fotbal și problema de care ne vom ocupa ca una din concluziile campionatului trecut — pe întînderea permisă de lungimea unui articol — și anume INCONSTANȚA ECHIELOR NOASTRE DE PRIMA CATEGORIE. Precizînd de acum prin comparație diferența dintre cele două aspecte ar fi de spus următoarele: se poate întîmpla unei echipe să înregistreze un eșec neașteptat. Reprezentativa R.P. Ungare a suferit, în finala campionatului mondial din 1954, o înfrîngere foarte puțin scontată din partea unuia dintre cei mai puțîn redutabili adversari ai ei. Dar, linia comportării generale a fotbaliștilor maghiari, valoarea partidelor prestate de ei, înainte și după eșecul de la Berna, a fost totuși constantă, permanent bună. Este un caz clasic de accident, de rezultat-surpriză.

Este cu totul altceva însă, atunci cînd învingi săptămîna aceasta — după o partidă bună — pe cel mai periculos adversar din campionat, pentru ca șapte zile mai tîrziu să pleci steagul — la capătul unui meci lamentabil — în fața celei mai slabe echipe. Apoi să-ți revii pentru o etapă-două și să marchezi din nou o scădere atît ca rezultat cît și, mai ales, ca formă. Da, am

C.C.A. și Dinamo Orașul Stalin au fost două echipe care în campionatul pe 1956 s-au situat, din punct de vedere al constanței, la poli diferiți: C.C.A. a jucat constant, în general, în timp ce dinamoviștii au avut dese fluctuații. Fotografia reprezintă un moment din întîlnirea-relu dintre aceste două echipe (3-1 pentru C.C.A.).

ajuns la cuvîntul cel mai important scăderi de formă. Fiindcă majoritatea echipelor noastre prezintă în cursul campionatului așa de multe fluctuații de formă, incit este deosebit de greu să-ți faci o cif de mică ideie asupra evoluției lor viitoare.

Care să fie cauzele că echipele de categoria A nu reușesc să găviteze în jurul unui punct constant — bun — de comportare?

Nu vrem să repetăm ce pe un leit-motiv aceleași și aceleași aspecte. Dar oricît am evita s-o amintim, problema pregătirii apare de la bun început în fruntea listei. Și, în special, trebuie amintit un aspect al acestei pregătiri. Anume: seriozitatea și constanța antrenamentelor. Multe dintre formațiile noastre n-au pierdut obiceiul de a „mua cu totul instrucția” cînd adversarul de duminică este o echipă slab clasată. Iată pentru ce majoritatea participantelor la campionat au înregistrat de la joc la joc și chiar în cursul aceleiași partide fluctuații pronunțate în comportare. Energia Petroșani, spre pildă, a jucat foarte bine în tur pentru ca în a doua parte a campionatului să se comporte cu oclasă mai slab. Dar în cazul de față se pare că avem de-a face și cu o altă cauză a inconstanței: satisfacția nemăsurată a rezultatelor și comportării avute.

Aspectul apare destul de des. Unele echipe muncesc, cu spor, și reușesc să-și facă și o mică zestre de puncte și o reputație în campionat. Dar tocmai cînd se pare că lucrurile au pornit pe un făgaș bun, intervine orgoliul nejustificat și dăunător de care dau dovadă unii jucători: „de acum ne merge jocul, spun ei, mai ușor cu antrenamentele...”. Dar, jocul nu „merge” singur și cînd te trezești că ai ieșit complet din ritm, că echipa „scîrșie” rău, e prea tîrziu. Iți trebuie săptămîni, luni, de multe ori chiar ani întregi și campionate la B ca să-ți revii. Oare Dinamo Orașul Stalin n-a trecut prin ase-

menea momente în a doua parte a campionatului cînd — după partide reușite la început de retur — a făcut jocuri din ce în ce mai slabe, trebuind să „cravezeze” cu toată forța pentru a ajunge — în timp — pe linia sosirii?

O condiție de seamă în menținerea unei bune forme a echipelor o constituie viața sportivă a jucătorilor. Lucru pe care nu prea îl fac mulți dintre fotbaliștii noștri. Un Victor Dumitrescu, un Ozon, sau un Mercea nu dau de furcă și nici griji antrenorilor în ceea ce privește conduita lor în afara stadionului. Ce bine ar fi dacă toți s-ar comporta la fel. Dar există, din păcate, și un Rodeanu și un Bădeanu sau un Toma G. care — în afara preocupărilor sportive și profesionale — sînt adepți deosebit de credincioși ai lui Bachus. Și atunci de ce să te miri că un jucător care a excelat în meciul de astăzi, în partida următoare se comportă lamentabil, trăgînd cu el echipa spre un nivel foarte slab? Să fim bine înțelegi: nu se poate pretinde unui fotbalist ca din cele 24 de jocuri ale campionatului să facă 24 de partide excelente. Dar ca el să aibă o comportare constantă bună — presărată cu jocuri foarte bune — asta da lată deci alt izvor al inconstanței echipelor noastre, al oboselii care le cuprinde la un moment dat. Numai ducînd o viață corectă, demnă, sportivă, fotbaliștii pot face față cu succes obligațiilor unui campionat de prima mînă și numai așa pot fi evitate inconstanțele ca cele înregistrate atît de... constant în activitatea formațiilor noastre de frunte.

Atît despre această problemă nr. 1 a echipelor noastre: INCONSTANȚA. Alte aspecte și cauze — legate desigur și de subiectul nostru, dar netratate din lipsă de spațiu — vor constitui obiectul unor articole viitoare.

EF. I.

În urma trerii și omologării celor 595.640 variante depuse la concursul Pronosport nr. 2 din 13 ianuarie 1957, au fost stabilite următoarele premii:

Premiul I: 5 variante cu 11 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 25.463 lei.

Premiul II: 91,5 variante cu 10 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 1.669 lei.

Premiul III: 882 variante cu 9 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 259 lei.

Neexistînd nici un buletin cu 12 rezultate exacte, conform regulamentului 10% din fondul general alocat 59.564 lei au fost repartizați fondului general al concursului nr. 3 de duminică 20 ianuarie a.c.

În programul concursului Pronosport nr. 3 din 20 ianuarie participanții vor reintîlni echipele franceze din prima categorie care — duminică — și-au început participarea, în Cupa Franței obținînd — în linii mari — rezultate așteptate. În programul concursului ele sînt însă precedate de meciuri din cadrul campionatului italian, meciuri cu care ne înțelegem și noi aceste scurte comentarii. Roma — care a terminat dumi-

Pronosport

nică la scor alb întîlnirea pe teren propriu cu Milan, va juca tot acasă cu Atalanta... autoarea a nu mai puțin de 5 meciuri egale în deplasare. Palermo alflat în plină zonă a retrogradării — va înfrunta pe teren propriu echipa din Napoli care a intervenit în lupta pentru primul loc în urma victoriilor obținute în ultimele etape. Bazați pe acest ultim considerent, acordăm oaspeților prima șansă. Spal, mai ales după înfrîngerea suferită duminică în fața Triestinei pe teren propriu, nu credem că va reuși mai mult decît un „X” în fața liderului — Milan. Mult mai echilibrată ne pare întîlnirea dintre Internazionale și Bologna, ultima călduros recomandat de victoria obținută în deplasare, la scor (5-1) în fața formației din Udine. Fiorentina, care a cedat surprinzător (0-4) în întîlnirea cu Lanerossi, va avea din nou un meci greu, de data aceasta acasă cu Padova care se comportă bine în deplasare (2 victorii și 4 meciuri egale din 7 întîlniri). Următoarele dispute:

Activitatea la handbal de sală

●LA ORAȘUL STALIN, cele șase meciuri disputate între echipe de categoria A în cadrul concursului republican de handbal de sală s-au terminat cu următoarele rezultate: BAIETI: Recolta Hălchlu-Fl. roșie Ghimbav 15-25 (8-11), Știința Orașul Stalin-Voința Sibiu 27-27 (14-11), Voința Sighișoara-Dinamo Orașul Stalin 14-26 (9-8), Energia Făgăraș-Progresul Orașul Stalin 36-18 (15-7), FETE: Fl. roșie Mediaș-Progresul Orașul Stalin 5-14 (3-6), Fl. roșie Sighișoara-Fl. roșie Sibiu 9-11 (5-3).

Înainte de a-și încheia transmisiunea telefonică, corespondentul nostru regional Al. Dincă a ținut să ne sezeze un aspect negativ al jocurilor disputate în Orașul Stalin. Este vorba despre arbitrajele în general slabe. Cu excepția arbitrilor C. Birleanu și H. Schmidt, ceilalți (și în special Daniel Constantinescu) dau dovadă de multe lacune în cunoașterea regulamentului. Cea mai frecventă greșeală este sancționarea ca fault a oricărui încercări de atac împotriva jucătorului cu mingea, chiar dacă atacul este perfect regulamentar. Este de la sine înțeles cît de anost devine jocul în aceste condiții. Mai mult decît atît, jucătorii înșiși dau dovadă de necunoaștere a regulamentului, mai ales în privința repunerii mingii în joc. Iată problemele spre care comisia regională de handbal și antrenorii echipelor trebuie să-și îndrepte toată atenția.

■ Jocurile de la TIMIȘOARA s-au caracterizat printr-un... belșug de goluri marcate (și primite!) de echipele masculine. Rezultate tehnice: Știința Timișoara-Energia III Reșița 34-3 (15-1), Energia Tehnometal-Energia I Reșița 17-17 (7-9), Progresul Timișoara-Loc. Tim. 16-6 (6-4), Recolta Jimbolia-Rec. Varias 6-0 prin neaprezentare (din nou!). După patru etape conduce Știința Tim. la diferență de numai 1 punct față de următoarele două clasate, Energia Tim. și Energia I Reșița.

■ Unicul joc programat la Tg. Mureș, între formațiile feminine de cat. A Progresul din localitate și Energia Reșița a fost cîștigat de gazde cu 6-0 prin neaprezentarea echipei reșițene.

ieri, în cadrul jocurilor de handbal disputate în sala Floreasca s-au înregistrat următoarele rezultate: Știința I.C.F. — Energia Mija (fem.) 16-4 (8-0); Flamura roșie Steagul roșu — Știința Timișoara (fem.) 13-2 (6-0); Recolta A. — Energia Ploiești (masc.) 28-23 (15-15); Progresul Min. Invățămîntului — Recolta Codlea (fem.) 6-4 (3-2); Știința I.C.F. — Dinamo 6 (masc.) 20-18 (7-9); C.C.A. — Energia 23 August (masc.) 22-10 (8-3).

Sampdoria-Udinese și Lanerossi-Genoa sînt echilibrate

Din cele 4 întîlniri din campionatul francez, cea mai importantă ni se pare ultima. Dar, să le luăm totuși în ordine: Marseille-Nîmes. Favorită este formația gazdă cu atît mai mult cu cît Nîmes nu a obținut pînă acum în deplasare decît o singură victorie! Comportarea din ultimul timp ne face să acordăm tot gazdelor prima șansă și în meciurile Monaco-Toulouse și Angers-Sedan. Și în slîșit derbiul etapei: Lens-St. Etienne. Un meci echilibrat care opune primele două clasate, fiecare dornică de o victorie care să-i consolideze poziția în dauna celeilalte!

În încheiere nu ne mai rămîne decît să vă amintim că începînd cu acest concurs numărul premiilor speciale s-a mărit: o motocicletă I. J. și o motocicletă Jawa pentru participanții cu cele mai multe variante cu „0” rezultate și o motocicletă Jawa, 3 aparate de radio „Armonia” și 2 aragazuri cu 3 ochiuri și butelie prin tragere din urnă. Nu neglijați deci nici depunerea buletinelor pentru „0” rezultate.

Comentarii **DUPĂ 12 LUNI DE ACTIVITATE SPORTIVĂ**

CE NU POATE ASCUNDE STRĂLUCIREA...

Marea diferență valorică
dintre fruntașii tirului
și restul trăgătorilor

„Cintarul olimpic” (numai astfel pot fi denumite întrecerile desfășurate recent pe poligonul Williamstown din Melbourne) a demonstrat odată în plus că tirul românesc are o valoare de necontestat și că, în unele probe, cum este cazul pistolului viteză, deține supremația mondială. Cu această constatare am putea încheia pe deplin satisfacți — analiza activității de tir de la noi din țară pe anul 1956. Inșă...

Într-adevăr, la suprafață lucrurile stau astfel, fruntașii noștri fiind întocmai ca lucii care tace să strălucească și mobilă din lemn de trandafir, dar și pe aceea din esențele cele mai slabe. Dar, așa cum deosebirea dintre aceste mobile nu constă în luciu, ci în durabilitate, tot astfel și în tirul nostru problema principală care trebuie pusă într-o analiză anuală este aceea a menținerii actualei supremații, prejudiciată de decalajul existent între valoarea fruntașilor și aceea a numeroșilor trăgători din rândurile cărora provin acești performeri.

Discuția o vom începe cu proba de pistol viteză unde, de ani de zile păstrăm un luciu strident prin 2-3 trăgători de valoare marilor campioni. „Spatele” acestora însă continuă să nu fie asigurat. Prima mărturie este clasamentul celor mai buni 10 trăgători pe anul 1956:

- 537 (379) Ștefan Petrescu (Energia)
- 534 (335) Gheorghe Likyardopol (Progresul)
- 534 (509) Zoltan Deak (Progresul)
- 532 (528) Marin Dochitici (C.C.A.)
- 530 (577) Titus Mănicatide (Progresul)
- 523 (—) Petre Mocuța (Dinamo)
- 522 (594) Theodor Dumitrescu (Recolta)
- 537 (522) Ion Trîmba (Dinamo)
- 535 (567) Aurel Noargi (Progresul)
- 534 (—) Alexandru Klaus (Dinamo)

(Cifrele din paranteză indică cele mai bune performanțe din 1956).

Urmărirea acestei liste evidențiază decalajul dintre performanțele primilor cinci și ale celorlalți, ceea ce — fără îndoială — reprezintă unul din aspectele negative ale activității la pistol viteză. Dar, dacă am fi încercat să alcătuim o listă a primilor 30, sau chiar 20 de viteziști, nu decalajul rezultatelor ne-ar fi îngrijorat, ci însăși lipsa oamenilor. Acesta este aspectul cel mai grav și cel mai urgent de rezolvat la pistol viteză. Adăugăm faptul că în această probă, prezența tinerilor capabili să înlocuiască actuala „gardă” a fruntașilor este aproape inexistentă. Avem deci suficiente argumen-

Dr. Titus Mănicatide

te ca după entuziasmul succesului de la Melbourne, să ne gândim cu îngrijorare la participarea noastră la Roma.

Pentru remedierea acestei neplăcute situații, trebuie să deschidem poarta tineretului, organizând concursuri pentru juniori, selecționând elementele de perspectivă, asigurând materiale și muniții de calitate pentru cei „care vin” și — mai cu seamă — amenajând noi poligoane (simple, fără lux de instalații), atât în Capitală cât și în provincie. În acțiunea pentru creșterea tineretului un cuvânt hotărâtor îl vor avea și măestrul sportului care — până în prezent — au cam neglijat această îndatorire de onoare a lor. Aceasta este una din sarcinile principale ale anului 1957, în care trebuie să inaugurăm pregătirea pentru J. O. de la Roma.

La pistol liber nu avem valoarea pistolului viteză, dar decalajul valoric dintre fruntași și restul trăgătorilor, precum și numărul tinerilor care practică pistolul liber este aproape tot atât de îngrijorător ca și la viteză. Deși lista care urmează reprezintă cele mai bune performanțe ale primilor 10 pistolari și nu media rezultatelor lor pe un an de zile, totuși diferența dintre primul clasat și cel de-al 10 este de 20 puncte:

- 548 (533) Titus Mănicatide (Progresul)
- 546 (549) Iulius Piepșea (Progresul)
- 541 (541) Gheorghe Corbescu (C.C.A.)
- 541 (527) Silviu Tîbăcu (C.C.A.)
- 538 (530) Gheorghe Likyardopol (Progresul)
- 536 (521) Ilie Nițu (Progresul)
- 534 (528) Alexandru Klaus (Dinamo)
- 533 (530) Ibe Elefterescu (Voința)
- 532 (—) Tadeus Jeglinski (Dinamo)
- 528 (522) Petre Mocuța (Dinamo)

La această probă, remarcabil este faptul că toți trăgătorii mai puțin campionul și recordmanul țării, Iulius Piepșea și-au îmbunătățit în 1956 rezultatele înregistrate în 1955. Dar și aici, ca și la pistol viteză, este necesar ca până la Roma să creștem posibilitățile tineretului să se afirme, împingând

astfel nivelul performanțelor peste actualul record.

O probă care multă vreme a fost deficitară, dar care tocmai în 1956 a marcat o revenire promițătoare este aceea a talerelor aruncate din șant. Și progresul taleristilor este cu atât mai evident cu cât el a fost obținut în condiții improprii. Astfel: nu avem decât un singur poligon de talere în țară; aparatele pentru aruncarea talerelor sînt de proastă calitate (deși am putea importa aparate foarte bune și la prețuri convenabile din U.R.S.S.), talerele sînt cînd prea tari, cînd sfărâmițoase, însă întotdeauna necorespunzătoare; concursurile pot fi numărate pe degetele unei singure mîini (de exemplu, în această perioadă foarte propice vîntorii, taleristii „șomează”); iar fruntașilor li s-a acordat rareori încrederea necesară participării în concursurile internaționale. Îmbunătățindu-se această stare de lucruri, am putea privi cu încredere participarea taleristilor noștri la J. O. de la Roma, întrucît rezultatele din lista primilor 10 pe care o publicăm mai jos ar putea fi mult îmbunătățite în anul care urmează:

- 189 (189) Gheorghe Filarescu (Energia)
- 185 (189) Ion Dumitrescu (Progresul)
- 185 (190) Marcel Vasiliu (Energia)
- 179 (189) Adrian Ionițescu (Progresul)
- 177 (157) Gheorghe Enache (C.C.A.)
- 174 (167) Ștefan Popovici (Dinamo)
- 174 (143) Șerban Tucalescu (Recolta)
- 171 (159) Ion Gheorghiu (Energia)
- 170 (152) Ion Andronache (Recolta)
- 169 (—) Ion Lovinescu (Recolta)

Gh. Pircălăbescu (București A) realizează prima încercare în meciul cu Harlequins, disputat anul trecut pe stadionul Republicii și terminat cu victoria rugbiștilor noștri.

(Foto: M. Bănuș)

1956: Rugbiul nostru s-a afirmat mai departe pe plan internațional

Anul 1956 a constituit încă o verigă adăugată la lanțul succeseșelor cu care rugbiștii noștri ne-au obișnuit în ultimul timp. Făcînd bilanțul întîlnirilor internaționale susținute de formațiile noastre în sezonul trecut, putem afirma cu tărie că el a satisfăcut din plin pe toți îndrăgostiții acestei frumoase discipline. Rezultate ca acestea — București A — Harlequins 14-0, Selecționata Bucureștiului: cu Leicester Tigers 6-6, cu Bristol 6-6 și cu R.F.C. Gloucester 10-6, Locomotiva Grivița Roșie—F.S.G.T.—Franța 24-0, Energia I.S.P. — F.S.G.T. 31-3, Energia Petroșani — F.S.G.T. 6-0 — vorbesc de la sine.

HARLEQUINS NE VIZITEAZA PENTRU PRIMA OARĂ ȚARA

București, mai 1956. Turneul celebrei echipe londoneze Harlequins. Bilanț: o victorie, și o înfrîngere. Echipa britanică a fost însoțită de Terry O'Connor, competentul cronicar de rugbi al marului codian londonez „Evening News”. După partidele susținute de Harlequins, ziaristul britanic ne-a mărturisit că, rapiditatea, forța de joc, ca și puterea de luptă a romînilor l-au impresionat în mod deosebit. Referindu-se la tehnica și tactica jucătorilor noștri Terry O'Connor, spunea: „ea este bună dar în acest domeniu bucureștienii mai au de reținat unele lipsuri. Odată cu remedierea lor romîni vor fi un adversar de temut pentru orice echipă...”

UN TURNEU CARE A CONFIRMAT VALOAREA RUGBIULUI ROMINESC

Septembrie 1956. Leicester... Gloucester... Bristol... Bilanț: o victorie și două meciuri nule. Comentariile presei britanice ne umplu sufletul de mîndrie. Cel mai cunoscut cronicar din lumea rugbiului este fără îndoială Vivian Jenkins. După meciul cu Leicester Tigers, Vivian Jenkins semna în „Sunday Times” un articol elogios la adresa selecționatului Bucureștiului. Printre altele el scria: „Oboseala drumului de la Cardiff la Leicester a fost recompensată nu atât de frumusețea jocului, cît de dirzenia care a caracterizat această partidă. Romîni care s-au impus exigențelor spectatori englezi, au demonstrat din nou un joc bun...”

În continuarea turneului, rugbiștii romîni sîntnes admirația britanicilor prin victoria asupra echipei R.F.C. Gloucester (10-6) și prin jocul terminat la egalitate în compania redutabilei formații Bristol, considerată campioana neoficală a Marii Britanii în sezonul 1955-1956. Numeroase ziare, continuă aprecierile elogioase la adresa reprezentativei Capitalei noastre. Astfel marile cotidian londonez „Times” scria după jocul cu Bristol: „Vizita romînilor s-a încheiat fără ca reprezentativa Bucureștiului să fi fost învinsă. Viteza romînilor și-a spus cuvîntul hotărîtor în jocul terminat la egalitate miercuri după amiază. Mîile de spectatori au aplaudat echipa oaspete care și-a dovedit superioritatea prin placaj, factorul hotărîtor al rezultatului bun obținut de ei...”

TREI ÎNTILNIRI ALE ECHIEPILOR ROMINESTI, TOT ALTEA VICTORIE ASUPRA SELECȚIONATEI F.S.G.T. — FRANȚA

București și Petroșani, noiembrie 1956. Rugbiștii francezi încadrați în selecționata F.S.G.T. nu au fost în măsură să reziste în rezultatul și forței de joc ale fruntașilor Locomotiva Gr. Roșie, Energia I.S.P. și Energia Petroșani. Scoururile cu care a fost întrecută echipa franceză de echipele noastre au fost categorice. Evoluția echipelor noastre a prilejuit comentarii dintre cele mai favorabile din partea specialiștilor francezi care au însoțit această formație. Astfel conducătorul lotului francez Vervialle, a arătat că echipele romînești joacă la nivelul celor mai bune formații franceze de club.

★

Referindu-se la activitatea internațională a rugbiștilor romîni în anul 1955, Gh. Pircălăbescu — fostul căpitan al echipei naționale, făcea o serie de precizări referitoare la lipsurile echipelor noastre în întîlnirile internaționale, valabile — după părerea noastră — și pentru întîlnirile susținute anul trecut. El arăta atunci că „...echipele noastre au dovedit chiar în jocurile pe care le-au cîștigat, importante lipsuri tehnice și tactice, lipsuri de gîndire tactică individuală, de calm, ca și o emotivitate exagerată...” De asemenea, antrenorul de stat pentru rugbi N. Pădureanu, care a însoțit Selecționata Bucureștiului în turneul de anul trecut din Anglia subliniază câteva greșeli (așezarea defectuoasă a liniilor de 3/4, sărăcia în aplicarea combinațiilor tactice; lipsuri în organizarea gramezii deschise etc.) care persistă în jocul rugbiștilor romîni, și care, dacă vor fi eliminate, vor da posibilitatea rugbiștilor noștri să obțină rezultate și mai valoroase. Toate aceste aspecte catalogate la capitolul LIPSURI trebuie remediate în procesul de antrenament, mai ales că anul acesta rugbiul românesc va avea ocazia să confirme în întîlnirile internaționale pe care le va susține în compania celor mai valoroase formații ale rugbiului englez și francez, prestigiul pe care și l-a cîștigat.

MARIUS GODEANU

ANUL PUGILISTIC 1956 (II)

Cercetînd fișele de rezultate și adnotările pe marginea competițiilor cu caracter intern, desfășurate în decursul celor 12 luni ale anului 1956, mărturisim că n-am încercat aceeași satisfacție consistentă ca atunci cînd am trecut în revistă activitatea internațională a boxerilor noștri. De la bun început, trebuie spus că au existat și lucruri pozitive. Și aceasta nu numai pentru a găsi cu orice preț aspecte trandafir. Într-adevăr, anul 1956 a prilejuit afirmarea unui mare număr de tineri pugiliști, printre care Aurel Morăruș, Mircea Albu, C. Bîlă, Dumitru Gheorghiu, Ion Rodicenco, D. Prunoiu, Iosif Olaru și Enuș Dănilă. Toate aceste „speranțe” au arătat că pot lupta de la egal cu fruntașii boxului nostru și, așa cum a fost cazul lui Morăruș, că îi pot și întrece. Nu trebuie omis nici faptul că, în cursul anului 1955, a existat un interes sporit pentru organizarea de reuniuni amicale. Menționăm ca laudabilă inițiativa colectivului Dinamo București și a Casei Centrale a Armatei de a întreprinde turnee prin țară, asigurînd astfel boxerilor lor o activitate mai susținută și con-

tribuid în mod efectiv la popularizarea acestei discipline sportive. În anul care a trecut a fost organizată prima ediție a „Turneului celor 3”, competiție care a înmănușiat cele mai bune elemente ale boxului nostru.

Ce n-a „mers” însă în anul pugilistic 1956? În primul rînd, cu toate semnalele critice din presă, cu toate ședințele care au avut loc, activitatea s-a menținut redusă. Competițiile oficiale n-au fost în măsură să „umple” toate cele 52 de săptămîni. Mai mult chiar, existența în calendarul intern a unui număr prea mare de competiții cu caracter oficial a dus la neglijarea activității amicale care — trebuie spus cu toată tăria — reprezintă baza activității în box. Concentrarea atenției asupra campionatului de calificare, întins pe o perioadă prea mare de timp, n-a dat antrenorilor puțința să se ocupe cu bune rezultate și de ceilalți boxerii, după cum pregătirea pentru campionatele republicane a dus la neglijarea boxerilor mai tineri în favoarea fruntașilor. Situația aceasta a fost întrucîtva ameliorată în cadrul darul intern pe 1957. Antrenorii

nu au avut întotdeauna cele mai bune condiții de lucru. Chiar pugiliștii din lotul reprezentativ au resimțit serios necesitatea unei săli de antrenament care să le stea la dispoziție. Din punct de vedere tehnic, nivelul mediu al pregătirii boxerilor noștri a fost destul de scăzut. Dacă avem destul de multe elemente fruntașe, excepțional dotate (lucru dovedit din plin la Jocurile Olimpice), nu este mai puțin adevărat că valoarea medie a boxerilor noștri n-a atins în 1956 nivelul cerut. Acest lucru provine dintr-o altitudine greșită a antrenorilor care pun încă un preț excesiv pe pregătirea fizică în detrimentul pregătirii tehnice și tactice.

Ceea ce este însă deosebit de grav — după părerea noastră — e faptul că asociațiile sportive nu arată prea mult interes pentru box. Acest lucru a fost valabil în 1955 și tot așa a rămas și în 1956. Numai asociația Voința a înțeles cu adevărat să acorde boxului atenția cuvenită. Urmarea s-a văzut: echipa asociației Voința, deși alcătuită din elemente fără mari pretenții, a reușit să-și adjudece titlul de

campioană republicană. În alte asociații, cum ar fi de pildă, Flamura roșie, Progresul, Știința, Locomotiva, boxul a fost un „copil vitreg”. Ne-ar bucura ca la finele lui 1957 să înregistrăm o schimbare — radicală! — în bine și în această privință. Un început ar putea fi făcut prin organizarea unor întreceri inter-asociații și inter-colective. La București și în alte orașe ale țării.

Campionatele republicane au vădit și ele deficiențe. Cele individuale s-au desfășurat pe o perioadă de timp prea mare și au reunit un număr de peste 200 de participanți, ceea ce, pentru o finală de campionat este, oricum, prea mult. Anul a-oasta, în cadrul campionatelor individuale se va desfășura mai întii o etapă de zonă, care va avea menirea de a „tria” pe concurenți.

Constatănd toate acestea, ne apare clar că activitatea pugilistică internă din 1957 este datoare un lucru: să înregistreze o victorie netă asupra celei din 1956!

Rezultatele unor cercetări științifice aplicate în antrenamentul lotului de tineret la fotbal

Se întâmplă deseori ca un jucător de fotbal — aflat în formă bună, și cu același grad de pregătire ca și ceilalți jucători — să aibă în cursul unui meci momente de cădere. Îl vezi că a-leargă mai lent, nu se mai „bate” pentru minge, nu caută să se plaseze, făcând impresia că se menajează. De multe ori, aceste momente sînt neplăcute și, mai ales, dăunătoare întregii echipe și inexplicabile pentru spectatori, dar explicabile pentru antrenor: jucătorului nu i-a priit programul de antrenament, se va „regla” el singur. Teoria este perfect valabilă, deoarece este știut că organismul omenesc este cel mai bun aparat de auto-control, care își ia singur măsurile de autoprotecție și auto-apărare.

Din păcate însă, reacțiile negative ale unei stări de oboseală sau nervozitate excesivă, apar în mod evident tocmai în cursul unui meci, adică atunci cînd este nevoie de întreaga capacitate a jucătorului respectiv.

Iată de ce un grup de cercetători, alcătuit din antrenorul N. Petrescu, dr. N. Stănescu, chimistul I. Clejan și ing. M. Demetrescu au efectuat o serie de experimente, cu aparate originale, cu scopul de a depista o stare nefavorabilă la timpul oportun, adică înainte ca reacțiile negative să se manifeste în mod evident. Cercetările, efectuate timp de cîteva ani, au dat rezultate cit se poate de bune, ele constituind un ajutor real în munca de instruire și antrenament. Aparatele de care vom aminti mai jos constituie în momentul de față un sprijin cit se poate de prețios în eliminarea surprizelor pe care le poate crea un antrenament neindividualizat sau organizat în mod defectuos.

Dinamograful și dinamometrul sînt aparatele care înregistrează starea calităților fizice de bază.

Comunicat

Institutul de Cultură Fizică anunță pe cei interesați că între data de 25 ianuarie 1957—5 februarie 1957 se va ține o sesiune a examenului de Stat.

La această sesiune se pot prezenta toți absolvenții Institutului care nu au promovat examenul de Stat.

Inscrierile pentru această sesiune se fac la Secretariatul Institutului pînă la data de 20 ianuarie 1957.

Informații suplimentare se pot cere la Secretariatul Institutului.

iar tahistoscopul arată concentrarea sau echilibrul sistemului nervos. Aceste aparate ajută în mod efectiv la depistarea în primă fază a unor defecțiuni în ceea ce privește adaptarea la efort, și dau indicații în ce privește planificarea viitoarelor antrenamente. Alte aparate indică capacitatea unui jucător de a corespunde într-un post.

Să exemplificăm. Jucătorul Oaidă, din lotul de tineret al țării, prezintă la probele de laborator indice de capacitate mult mai ridicat decît pe teren. În plus, dacă în laborator i se cere viteză în acțiuni, se încurcă. Cauza? Prea mare nervozitate reținută, o fire slabă, ușor impresionabilă și influențabilă. Mijloace de îndreptare: introducerea lui Oaidă alături de un inter bun, calm; mărirea încrederei în forțele proprii; formarea unui bagaj de mișcări tactice de bază; viața particulară limitată. Alte exemple: Nunweiler nu poate juca inter pentru că nu poate senza ușor acțiunile desfășurate, pe spațiu mare; Neamtu se dezorientază lesne și renunță ușor la o acțiune; Cosma este foarte îndrăzneț, dar lipsit de atenție și stăpînire de sine. Iată cîteva observații foarte utile la care s-a ajuns folosind aparatele amintite și care au ajutat în mod practic pe antrenorii lotului de tineret la efectuarea programului de antrenament, la distribuția jucătorilor pe posturi, la individualizarea pregătirii. Trebuie să precizăm că individualizarea antrenamentului joacă un rol cit se poate de important în programul general de pregătire, iar folosirea aparatelor susmenționate a fost de un real ajutor în munca antrenorilor. Prin controlul care se face săptămînal, antrenorii își dau seama dacă jucătorul respectiv a respectat programul general, dacă există un echilibru între dezvoltarea calităților fizice și a pregătirii tehnice și tactice, dacă psihicul jucătorului este în concordanță cu stadiul general de pregătire și cu scopurile antrenamentului. Surmenajul, plictiseala, starea nervoasă defavorabilă ies imediat la iveală. Iar antrenorul poate lua din timp măsurile necesare, pentru a modifica programul de antrenament al jucătorului respectiv, cu scopul de a elimina deficiențele subliniate și a da întregul randament. Acestea sînt roadele unor cercetări științifice efectuate de activiști care au urmărit un scop practic și care, după ani de experimente, de multe ori cu rezultate neclare, au reușit să realizeze ceva cu adevărat util în munca de instruire-antrenament.

D. STANCULESCU

Iarna sportivă a Moscovei este în toi...

Raia Eroșina în cursă...

Patinoarul artificial inaugurat în toamna anului trecut la Moscova a permis hocheiștilor sovietici să înceapă mai devreme ca oricînd sezonul competițional. Astfel, cu toate că ne aflăm abia la mijlocul lunii ianuarie, campionatul unional a și pășit în partea a doua a desfășurării sale iar echipa reprezentativă a susținut numeroase întâlniri internaționale. Este justificată această grabă. Timpul nu așteaptă și la sfîrșitul lunii februarie se vor deschide la Moscova campionatele mondiale de hochei pe gheață. Reprezentanții U.R.S.S. vor trebui să apere prestigiul cucerit la Stockholm în 1954 și la Cortina D'Ampezzo anul trecut. Să nu uităm că reprezentativa U.R.S.S. este campioană mondială, europeană și olimpică cumulînd deci trei titluri care o obligă la o comportare dintre cele mai bune.

Neavînd la dispoziție piste și pistele artificiale, schiorii și patinatorii au trebuit (spre deosebire de hocheiști) să aștepte răbdători venirea zăpezii și formarea gheții. Și zăpada s-a lăsat așteptată la Moscova. Abia în preajma anului nou, din cer a început să cearnă fulgi mari și grei care s-au așternut în mantie albă peste case și străzi, peste parcurile și colinele care împrejmuesc Moscova.

N-a mai fost nevoie să se dea comanda: „schiorii la start” pentru că amatorii acestui sport au ieșit singuri „pe teren”, iar în prima duminică a lunii ianuarie pitoreasca suburbie moscovită Podrezkovo a și găzduit o mare întrecere a schiorilor Moscovei.

Competiția a egalat (fără exagerare) orice finală de campionat unional. Cu excepția lui Kuzin au fost prezenți la start cei mai buni fondiști ai Uniunii Sovietice, Pavel Kolcin, Vladimir Oleașev, Nikolai Anikin, Viktor Baranov, Iurii Anisimov, Feodor Terentiev. Într-un cuvînt întreaga echipă olimpică a U.R.S.S. Pe 15 km. s-a dat o luptă extraordinară mai ales că întrecerea era și un prim criteriu de selecție în vederea alcătuirii reprezentativei unionale. Pentru a menaja pista și pentru a da un caracter mai aprig întrecerii alergătorii au luat startul cite doi. Multă vreme Kolcin, Anikin și

Baranov au arătat o egalitate perfectă. Abia spre sfîrșitul cursei Kolcin, mai bun și mai hotărît la coborîre, și-a impus superioritatea cîștigînd de puțin înaintea lui Anikin și Baranov.

În întrecerea feminină desfășurată pe 5 km. a cîștigat ușor componenta echipei olimpice Raia Eroșina.

Prima măsurare de forțe a avut loc și între patinatori. Simultan,

Suedia participă la campionatele mondiale de hochei

— Care este situația cu hocheiștii americani și canadieni —

Pînă la data de 24 decembrie 1956 — termenul de înscriere la campionatele mondiale de hochei pe gheață —, își anunțaseră participarea numai 5 echipe: U.R.S.S., Cehoslovacia, Polonia, Finlanda și Japonia. În consecință, termenul de înscriere a trebuit să fie prelungit pînă la sfîrșitul acestei luni. Lipsese pînă acum de pe lista de înscrieri, echipe cu prestigiu în hocheiul mondial: Canada, S.U.A. și Suedia. Impremună cu echipa Uniunii Sovietice (deținătoare, titlului) și Cehoslovacia (fostă campioană mondială), ele au format atracția principală a ultimei ediții a campionatele mondiale desfășurate anul trecut la Cortina D'Ampezzo, în cadrul Jocurilor Olimpice de iarnă. Absența oricărei dintre aceste echipe ar influența direct campionatele, care — desigur — ar pierde din interese.

Iată că o știre a agenției United Press, de la data de 2 ianuarie 1957, anunță din Stockholm, că Federația de specialitate din Suedia a luat hotărîrea ca echipa reprezentativă a țării să participe la campionatele mondiale de la Moscova.

În schimb o altă știre a același agenții anunță din Boston, că vicepreședintele Federației amatore de hochei (A.A.H.) din S.U.A., Walter Brown, a declarat că echipa S.U.A. nu se va înscrie la campionatele mondiale. Motivul explicat de Brown: „Departamentul de Stat refuză să ne acorde viza de ieșire...” Rezultă că sportivii americani vor să joace la

la Moscova și la Leningrad s-au desfășurat două importante concursuri. La Moscova spectatorii au putut urmări tradiționalul meci al celor șapte orașe în timp ce la Leningrad reprezentativa locală înfrunta echipa orașului Helsinki. Din acest motiv, unul dintre cei mai buni patinatori ai lumii, Boris Silkov, n-a putut lua startul la Moscova. În lipsa sa, campionul mondial Oleg Gonciarenko a cîștigat destul de ușor, totalizînd 195,416 puncte, rezultat excelent pentru un patinoar de șes. La Leningrad, Silkov a ocupat primul loc fără concurență, iar Leningradul a învins Helsinki la aprecia-bila diferență de 39 puncte.

În întrecerea feminină, tînără Inga Artamonova s-a impus ca o protagonistă a actualului sezon, ocupînd primul loc înaintea campioanei mondiale Selihova și a unui platon de frunte ale patinajului viteze din U.R.S.S. Rezultatul ei (207,133 puncte) reprezintă un record al patinoarului din Moscova.

În general primele starturi au demonstrat buna pregătire a patinatorilor sovietici care pot privi cu încredere și optimism apropiatul sezon internațional. El programază numeroase competiții decisive. Campionatele mondiale și europene, meciurile cu echipele Suediei și Norvegiei etc.

Moscova, însă guvernul S.U.A. este împotriva acestui lucru...

Rămîne de văzut cum vor reuși sportivii americani să obțină schimbarea acestei hotărîri. Dorința lor de a participa la campionatele mondiale rezultă și din faptul că A.A.H. a trimis o adresă forurilor de specialitate din Praga propunînd ca echipa S.U.A. să susțină patru întâlniri în Cehoslovacia la datele de 8,10,12 și 14 februarie. Dacă întîlnirile proiectate vor avea loc, aceasta depinde exclusiv de vrerea celor de la Departamentul de Stat. Or, nu este prima oară cînd aceștia refuză să nu sînt cu ochi buni întărirea relațiilor sportive dintre S.U.A. și țările Răsăritului. N-a trecut prea multă vreme de cînd halterofili și șahisti sovietici n-au primit viza de intrare în Statele Unite...

Un mare semn de întrebare îl prezintă și participarea echipei Canadei, mai ales că din această țară ne sosesc știri care se bat cap în cap. Nu se știe nimic precis în privința participării hocheiștilor campioni mondiali. Cu vreo două luni în urmă, reacționarii din Federația canadiană de hochei, hotărîseră ca echipa lor să nu participe la întrecerile de la Moscova, vrînd prin aceasta să... boicoteze campionatele mondiale.

În ultimele săptămîni însă s-a revenit asupra acestei decizii absurde și se pare că echipa Canadei își va face bagajele pregătindu-se să traverseze Oceanul. Pentru Moscova ar urma să fie pregătita o echipă formată din jucătorii cluburilor „Vernon Canadian” — cîștigătoare a cupei Allan în anul 1955 —, și „Ottawa Junior Canadians” — campioana țării pe anul 1956.

În ultimul moment a anăruț însă un alt semn de întrebare: De unde se vor lua banii necesari călătoriei? Pregătirile și cheltuielile de deplasare ar necesita suma de 75.000 dolari.

Pînă la sfîrșitul anului 1956 încă nu se găsiseră fondurile necesare. Toțiș a apărut o societate petroliferă dispusă să finanțeze călătoria, cu condiția ca la întoarcere antrenorul echipei reprezentative, Dav. să antreneze echipa profesionalistă „Toronto Maple Leafs”. Federația a fost de acord, însă Mister Day nu... Cercurile bine informate susțin că de această „afacere” nu este străin un omărecare Conn Smith, factorul Federației Canadiene profesionale de hochei, care încearcă prin toate mijloacele ca la Moscova să fie trimisă echipa „Montreal Canadian Hockey Club” care activează în liga profesionalistă canadiano-americană. Această echipă ar urma să joace după o prealabilă „amatorizare” ad-hoc. Pe scurt, situația este att de incertă încît într-adevăr nimeni nu știe nimic!

SPORTUL POPULAR

Nr. 2040

pag. 7-a

Din PASTA INTERNAȚIONALĂ

cifra s-a arătat fatală. În S.U.A. acesta este „spor-

tu” cel mai popular. În prima ligă a țării evoluează 12 echipe. Pentru a ilustra — pare-se — spiritul care domnește pe teren, numele echipelor sînt inspirate din lumea animală. Întîlnim aici „Vulturii din Philadelphia”, „Urșii din Chicago”, „Berbecii din Los Angeles”, „Leii din Detroit” și — părăsind zoologia — pe „Cardinalii din Chicago”.

Într-o finală de campionat, „Leii” au înfrînt pe „Cardinalii” și au vrut să-i... devoreze. Dar Cardinalii nu s-au lăsat mai prejos și meciul s-a soldat cu vreo 12 răniți de ambele părți. De unde se vede că nu-i mare diferență între lei și cardinali.

V. CH. UNDE DAI ȘI UNDE CRAPA

Ce legătură să fie între Canalul de Suez și... tradiționala cursă ciclistă de șase zile care se desfășoară cu regularitate pe velodromul de iarnă din Paris?

La prima vedere pare că nu este nici una. Dar iată că din cauza întreprinderii traficului pe Canal, în urma agresiunii anglo-franco-israeliene împotriva Egiptului, cursa de șase zile nu s-a putut organiza (cum era programată) la începutul acestui an. Motivul: lipsa acută de carburant care domnește în țările din Apusul Europei nu a permis procurarea combustibilului necesar încălzirii velodromului. Și chiar dacă cîștii s-ar fi putut încălzi... pedaliînd, ce te faci cu spectatorii?

Dar parcă numai ciclismul a avut de suferit din cauza lipsei de benzină? Lesne de înțeles că automobilismul trăiește zile și mai negre. Lipsa de benzină a „torpilat” o serie de rally-uri vestite, ca „Migle Milla” (1009 de mile) care se desfășoară în Italia, Turul Corsiciei și faimosul „24 ore le Mans”, ca să nu mai vorbim de o serie întregă de competiții cu caracter local. Piloții mai cunoscuți, amenințați de șomaj, au luat drumul Americii. Ceilalți privesc cu melancolie bolizii care dormitează în garaje în așteptarea unor zile mai bune și a benzinei.

PATRU LOCURI INTII PENTRU REPREZANTANTII NOSTRI

(Urmare din pag. 1)

asupra lui Vihnanovski și Bubony după partide de mare luptă. Îndeosebi primul meci a impresionat prin dinamism și înaltă clasă. Reiter a reeditat victoria asupra lui Tokar, dar cu eforturi mari. Pesch a fost sub orice critică în partida cu Bubony.

Rezultate tehnice: sferturi de finală: Stipek-Gyetvai 3-0 (21, 14, 17), Peterffi-Hu Bin cian 3-0 (14, 15, 15), Harasztosi-Bubony 3-2 (-23, -19, 14, 10, 13), Berczik-Reiter 3-1 (14, 9, -18, 9); **semifinale:** Peterffi-Stipek 3-2 (-13, 15, 17, -14, 19), Berczik-Harasztosi 3-0 (8, 15, 13); **finala:** Berczik-Peterffi 3-2 (-11, 9, 8, -18, 10).

Dublu femei: Angelica Rozeanu-Ella Zeller.

Campioanele mondiale au întâmpinat în finală o rezistență mult mai serioasă decât era de așteptat din partea cuplului Kerekes-Mosoczi, care a condus chiar cu 2-1 la seturi. Angelica Rozeanu și Ella Zeller s-au regăsit cu greu și, să o spunem sincer, jocul lor nu ne-a mulțumit. Mai ales Ella Zeller a fost lipsită de inițiativă și nu a dat decât rare ori finalitate acțiunilor. Spectatorii au sesizat momentul de descumpănire a perechii noastre (la 2-1 pentru dublul maghiar) și au încurajat-o cu multă căldură dându-i parcă aripi spre victorie.

Rezultate tehnice: semifinale: A. Rozeanu, E. Zeller-Krejnova, Svarcova 3-0, Kerekes, Mosoczi-Sun Mei in, Tziu Tjun hui 3-0;

finala: A. Rozeanu, E. Zeller-Kerekes, Mosoczi 3-2 (21, -21, -18, 12, 11).

Dublu bărbați: Gantner-Reiter.

Dind dovada unei omogenități și eficacități deosebite, completându-se cu succes (Reiter pregătind mingile de atac, iar Gantner încheind acțiunile cu mult aplomb) perechea romină a realizat o performanță de seamă, depășindu-și toți adversarii la diferențe maxime. Pe lângă calitatea jocului practicată evidențiem pe cei doi jucători și pentru spectacolul oferit. Mărturie în acest sens stă confruntarea finală cu cuplul cehoslovac Stipek-Tokar, una dintre cele mai reușite partide ale întregii competiții.

Rezultate tehnice: Semifinale: Gantner, Reiter-Vihnanovski, Mikes 3-1, Stipek, Tokar-Bubony, Semsei 3-1, **finala:** Gantner, Reiter-Stipek, Tokar 3-0 (11, 17, 20).

Dublu mixt: Angelica Rozeanu-Ladislav Stipek.

Pereche în frumusețe și desfășurare cu finala precedentă, ultima întâlnire a probei, aceea dintre dublurile Angelica Rozeanu-Stipek și Kerekes-Gyetvai a revenit mai greu decât era de așteptat primilor, care cu multă omogenitate pot deveni una dintre cele mai redutabile perechi ce-și vor disputa înțietatea la Stockholm.

Rezultate tehnice: semifinale: A. Rozeanu, Stipek-Sun Mei in, Van Ciuan iao 3-2, Kerekes, Gyetvai-Hruškova, Tokar 3-1, **finala:** Angelica Rozeanu, Stipek-Kerekes, Gyetvai 3-2 (14, -17, -17, 19, 14).

Turneele de consolare au revenit

După 3 etape ECHIPA R. P. R. PE PRIMUL LOC IN TURUL EGIPTULUI ...iar Constantin Șandru al IV-lea in clasamentul individual

CAIRO, 12 (Agerpres). — 45 cicliști, reprezentând R. P. Bulgaria, Egipt, R.D. Germană, R.P.F. Iugoslavia, Maroc, R. P. Polonă, R.P. Română, Siria și Tunisia, au luat plecare în cea de a IV-a ediție a „Turului Egiptului”. Prima etapă, Luxor-Kena (68 km.) s-a desfășurat pe o căldură excesivă. Cu 15 km. înainte de sosire a „evadat” din pluton marocanul Mohamed Ben Taher care a câștigat etapa. **Temp:** 1h 56'20". La 30" a sosit W. Malitz (R.D.G.), iar la 1' un pluton al cărui sprint l-a câștigat H. Tueller (R.D.G.).

CAIRO, 13 (Agerpres). — Animatorii celei de a II-a etape, Kena-Sohag (135 km.) au fost cicliștii romini și polonezi care, după această etapă, au ocupat primul loc în clasamentul general pe țări. Din echipa noastră, o formă excelentă au arătat C. Șandru, C. Dumitrescu și A. Șelaru. Intrecerea a fost deosebit de grea: șosea îngustă, neasfaltată, pe care s-au produs numeroase busculade

Alergători cu serioasă experiență, ca Schur și Tueller, nu au putut rezista ritmului cursal, pier-

zind multe minute. La 40 km. de sosire, când plutonul rula în tir indian, s-au desprins bulgarul Hristov și germanul Henning, după care au pornit imediat C. Șandru și polonezul Wozniak.

Clasamentul etapei: 1. R. Henning (R.D.G.) **Temp:** 4h 11'37"; 2. N. Hristov (R.P.B.) 4h 12'37"; 3. C. Șandru (R.P.R.) 4h 12'37"; 4. Wozniak (R.P.P.) 4h 12'37"; 5. Panczek (R.P.P.) 4h 13'26". În același timp: Grabowski (R.P.P.), C. Dumitrescu (R.P.R.), V. Petrovici (R.P.F.I.), A. Șelaru (R.P.R.) și Tudose (R.P.R.) și alții. Pe echipe, au câștigat R.P. Polonă și R.P. Română, ambele în 12h 39'28". În clasamentul general individual conduce R. Henning (6h 08'57"), urmat de N. Hristov la 30 sec., Mohamed Ben Taher la 58 sec. și C. Șandru la 1 minut.

Clasamentul general pe țări: 1. R.P.P. 18h 31'28"; 2. R.P.R. același timp; 3. R.P.B. 18h 31'42"; 4. R.D.G. 18h 32'07"; 5. Maroc 18h 34'20"; 6. R.P.F.I.; 7. Tunisia.

CAIRO 14 (Agerpres) Competiția a continuat luni cu disputarea etapei a III-a: Sohag—Assiut (115 km.). Drumul anevoios a făcut ca și această etapă să fie foarte dificilă, impunând cicliștilor o mare prudență în acțiunile lor.

Echipele R.P. Romine și R.P. Polone, angajate în lupta pentru locul fruntaș, au făcut o cursă de supraveghere reciprocă. Cicliștii romini s-au comportat și în această etapă foarte bine, arătând o coeziune perfectă. Șandru și C. Dumitrescu au anihilat la timp toate atacurile lansate de cicliștii polonezi și bulgari.

Spre sfârșitul etapei, profitând de un moment de acalmie, cițiva cicliști, situați la jumătatea clasamentului, printre care iugoslavul Jugo și germanul Schur (acesta în revenire de formă) au reușit să „evadeze” din pluton.

Alergătorul iugoslav, forțând pe ultimii kilometri, a izbutit să scape de partenerii săi și a sosit primul în orașul Assiut, unde a fost cronometrat cu timpul de 3h 20' 23". Pe locul doi s-a clasat egipteanul Farouk Hassib (3h 20' 53"), urmat de Schur în 3h 21' 44". La diferență de aproape 1 minut a sosit grosul plutonului în care se aflau alergătorii romini, bulgari și polonezi.

După această etapă, Roland Henning (R.D.G.) se menține pe primul loc în clasamentul general cu timpul de 9h 30' 41", urmat în ordine de Hristov (R.P. Bulgaria) la 30", Mohamed (Maroc) la 58", C. Șandru (R.P.R.) la 1' și Malitz (R.D.G.) la 1,28".

Pe echipe, în fruntea clasamentului, continuă să se afle R.P. Română și R.P. Polonă cu timpul de 28h 36' 40". Urmează: R.P. Bulgaria, R.D. Germană, Maroc, R.P.F. Iugoslavia etc.

Marți se aleargă etapa a IV-a, Assiut—Minia (130 km.).

Ella Zeller suride fericită în urma răsunătoarei victorii reparate în campionatele internaționale ale R.P.R.

Mariei Golopența, care a învins în finală pe Javori (R.P.U.), cu 2-1 (8, -14, 19) și lui Van Ciuan iao — care a câștigat în fața lui Mikes (R. Ceh.) cu 2-1 (15, -14, 19).

C. SEVEREANU
N. MARDAN

FOTBALUL PESTE HOTARE

SOFIA 14 (Prin telefon de la corespondentul nostru Toma Hristov)

Conducerile echipelor de fotbal Steaua roșie și TDNA au fixat data desfășurării meciurilor lor din cadrul sferturilor de finală ale „Cupelor Campionilor europeni”. Primul meci va avea loc la Belgrad la 17 februarie, iar revanșa se va desfășura la Sofia la 24 februarie.

Serviciul nostru de radio va comunica:

● A 15-a etapă a campionatului italian a fost favorabilă echipelor care s-au deplasat. Acesta au înregistrat două victorii și cinci meciuri egale. Liderul Milan, a terminat la egalitate cu Roma (0-0) ceea ce și urmărirea rășind astfel să-și consolideze poziția.

La rezultatele înregistrate: Genova-Lazio 1-1, Internazionale-Atalanta 2-2, Juventus-Padova 0-0, Lanc Ross-Fiorentina 4-0, Napoli-Torino 2-1, Palermo-Sampdoria 1-1, Roma-Milan 0-0, Spal-Triestina 0-1, Udinese-Bologna 1-5. Clasamentul: Milan 21 p., Fiorentina, Internazionale, Napoli 18 p., Juventus 17 p., Padova, Sampdoria 16 p., Roma, Lazio, Triestina 15 p., Bologna 14 p., Atalanta, Udinese, Lanc Ross 13 p., Palermo, Spal, Torino 12 p., Genova 11 p.

● Liderul campionatului englez, Manchester United, a obținut în etapa de sîmbătă o categorică victorie cu scorul de 5-1 asupra formației Newcastle United. În schimb Tottenham Hotspur a cedat cu 3-0 lui Wolverhampton Wanderers. Celelalte rezultate: Arsenal-Portsmouth 1-1, Aston Villa-Everton 5-1, Bolton Wanderers-Leeds 5-3, Burnley-West Bromwich Albion 1-0, Chelsea-Cardiff 1-2, Luton-Blackpool 0-2, Preston North End-Birmingham 1-0, Sheffield Wednesday-Charlton Athletic 3-1, Sunderland-Manchester City 1-1.

● În Franța campionatul a cedat Cupei pentru o etapă locul său. În 30-imi, au participat și echipele diviziei A; 17 din acestea au reușit să se califice pentru etapa următoare a Cupei, una singură (Nancy) urmînd să rejece meciul cu Sete

fosta „colegă” de categorie. Unele din formațiile de primă categorie au trecut însă destul de greu de echipe modeste, din categoriile inferioare. Nice a învins, de pildă, anonimă formație Rhodes numai cu 1-0, Marseille a întrecut Fontainebleau cu 2-1, Monaco pe Thiers cu 3-1 etc. etc. Dintre rezultatele mai interesante cităm: Sedan-Rouen 2-0, Nancy-Sète 0-0 (după prelungiri), Strassbourg-Besançon 2-1, Rennes-Roubaix 3-2, Metz-Toulon 1-0, Lens, Racing Paris, Sochaux, St. Etienne, Angers, Reims și-au depășit cu ușurință adversarii.

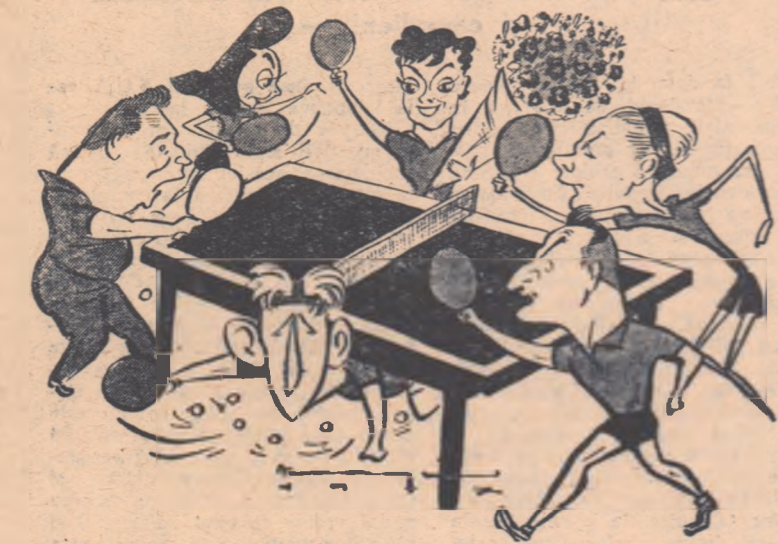
Alte rezultate: Atena: A.E.K.-Spartak Praga Sokotovo 2-2 (0-1).

Khartum (Sudan): Dukla Praga-Selecionata locală 2-1; Dukla Praga-Merelikh 3-0; Istanbul: Galatasaray-F.C. Austria 3-0.

● Tinerii fotbaliști cehoslovaci au început pregătirile în vederea sezonului internațional din acest an. Federația cehoslovacă de fotbal a stabilit ca cei mai buni tineri jucători să activeze în cadrul echipei Dukla Pardubice care se va pregăti în mod special pentru campionatul mondial de fotbal din 1958. Anul acesta echipa Dukla Pardubice va participa la tradiționalul turneu internațional pentru echipe de tineret programat între 25 februarie și 4 martie la Viareggio (Italia). La acest campionat vor lua parte jucătorii numai pînă la vârsta de 23 de ani.

Azi începe la Sofia un turneu internațional de tenis de masă

SOFIA, 14 (prin telefon). — O parte din jucătorii de tenis de masă care au participat la campionatele internaționale desfășurate la București se vor întrece azi și mine la Sofia. La concurs vor participa jucători belgieni, egipteni, greci și bulgari.

De la stînga: Stipek, Angelica Rozeanu, Ella Zeller, Berczik, Reiter și Gantner.

Lucrările comitetului european al F.I.A.

OMOLOGARI DE NOI RECORDURI

Cu prilejul lucrărilor Comitetului european al federației internaționale de atletism amator au fost omologate o serie de noi recorduri europene la diferite probe și s-a luat în discuție calendarul internațional pe anul 1957.

Printre noile recorduri europene figurează și performanța de 1,75 m. realizată de campioana noastră la aritura în înălțime, Iolanda Balaș, cu pateleul unui concurs desfășurat la București în iulie 1956.

Au mai fost omologate printre altele drept recorduri europene următoarele performanțe: **BARBAŢI:** 200 m. garduri: V. Bogatov (U.R.S.S.) 23"2/10 — stabilit la Kiev; **lungime:** H. Visser (Olanda) 7,98 m. București; **triplu salt:** L. Scerbakov (U.R.S.S.) — 16,46 m. — Moscova; **prîjină:** Rubanis (Grecia) 4,50 m. — Melbourne; **greutate:** J. Skobla (R. Cehoslovacă) 17,76 m. — Vitkoviće; **110 m. garduri:** M. Lauer (R.F. Germană) 13"9/10 — Hamburg; **ciocan:** Krivonosov (U.R.S.S.) 67,32 m. — Taşkent; **decathlon:** V. Kuznefov (U.R.S.S.) 7.733 puncte — Moscova; **4x100 m.:** U.R.S.S. 39"8/10 — Melbourne; **4x800 m.:** Belgia 7'15"8/10 — Bruxelles.

FEMEII: 100 m.: Leone (Italia) 11"4/10 — Bologna; 200 m.: Itkina (U.R.S.S.) 23"4/10 — Taşkent; 220 yarzi: Itkina (U.R.S.S.) 23"6/10 — Kiev.

19-24 AUGUST 1958 — STOCKHOLM: CAMPIONATELE EUROPENE

● Comitetul european a stabilit Ea viitoarea ediție a campionate-

lor europene de atletism să se desfășoare între 19 și 24 august 1958 la Stockholm. În cadrul acestei competiții s-a inclus și proba de 400 m. pentru femei. Reprezentantul Suediei la lucrările Comitetului european, S. Eriksson a declarat că guvernul suedez va finanța reamenajarea stadionului olimpic de la Stockholm prin refacerea tribunelor și construirea unei noi piste pentru proba de 100 m. plat.

U.R.S.S. — ANGLIA IN AUGUST

● În anul acesta pe diferitele stadioane europene se vor desfășura aproape 200 de concursuri internaționale. Pe lunga listă a competițiilor figurează și întâlnirea dintre echipele U.R.S.S. și Angliei programată pentru 30 și 31 august la Londra. Data acestui meci încă nu este definitivă deoarece federația de atletism a U.R.S.S. a propus ca întâlnirea să aibă loc între 10 și 20 august întrucît campionatele unionale de atletism urmează să se desfășoare între 25 august și 2 septembrie. În calendar figurează jocurile balcanice de atletism de la Atena la care vor participa atleții din Grecia, Iugoslavia, Turcia, România și Bulgaria. Competiția se va desfășura la sfîrșitul lunii august și începutul lunii septembrie. Primul concurs internațional al anului va avea loc în acest an în zilele de 9 și 10 februarie la Frankfurt, iar ultimul concurs se va disputa între 19 și 20 octombrie între echipele de juniori ale Germaniei și R.P. Polone.

(Agerpres).

15-0 (5-0, 6-0, 4-0). BELGRAD: Spartak Krajevo Poie (C.S.R.) — Steaua Roșie 12-3 (8-0, 5-1, 5-2). KATOWICE: Cehoslovacia (tineret) — Polonia (tineret) 8-1 (3-0, 3-0 2-1); HARBIN: Banik Vitkovice (C.S.R.) — Selecionata Harbin (R. P. Chineză) 15-0. BELGRAD: Spartak Krajevo Poie-Partizan 9-0. KREFELD: Cehoslovacia — Selecionata orașului Krefeld 11-1. PRAGA: Cehoslovacia (tineret) — Haringay Racers (Anglia) 5-4 (1-1, 3-2, 1-1). VIENA: Bratislava — Viena 11-0. Moscova U.R.S.S. (tineret) — Polonia (tineret) 5-2.

● La Viena s-a desfășurat duminică întâlnirea de volei dintre reprezentativele de tineret ale Vienei și Bratislavei. Oaspeții au învins cu 3-2.

● Reprezentativele masculine și feminine de baschet ale Iugoslaviei au plecat în R. P. Chineză unde vor susține mai multe întâlniri cu sportivii polonezi.

● Jucătorii de tenis fruntași din Ungaria în frunte cu Asboth, Katona au plecat la Varșovia unde vor susține mai multe întâlniri cu sportivii polonezi.

● Echipa de patinaj viteză a R.P. Chineze alcătuită din 3 bărbați și 3 femei a plecat la 12 ianuarie spre Finlanda. Aceasta este prima echipă chineză participantă la campionatele mondiale de patinaj viteză care după cum se știe vor avea loc în cursul lunii viitoare în Finlanda (femei) și Suedia (bărbați).

27 — Rose în bazin de 30 m.) și 440 Y. în 4 min. 27 sec. 1 (cu o secundă mai bun decît recordul lui JOÛN Marshall).

Cele două performanțe au fost stabilite în aceeași cursă.

● Echipa de rugby XIII a Australiei a învins — în meci revanșă — reprezentativa Franței cu 25 — 21 (13-8).

● Echipa feminină de ștafetă de 3x5 km. a R. P. Polone a obținut un mare succes în concursurile internaționale de schi de la Grindenvaid (Elveția) clasîndu-se pe primul loc la 3 minute și jumătate înaintea formației Germaniei și la 5 minute de echipa Italiei.

● La sfîrșitul săptămîinii trecute s-au desfășurat o serie de întâlniri internaționale de hochei pe gheață. Iată rezultatele înregistrate: MOSCOVA: U.R.S.S. (A) — Polonia (A)